Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 254. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 24-го ГРУДНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, DECEMBER, 24, 1976 No.254. VOL. LXXXIII.

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ НАРОДИВСЯ

ПОЛІТИКА ДЕТАНТУ БУЛА ТЕМОЮ РОЗМОВИ ВЕНСА З АМАЛЬРИКОМ

Ню Йорк.—Новонайменований державний секретар Сайруч Р. Венс зустрінувся тут у своєму бюрі з недавно „видвореним" з СССР совєтським дисидентом, істориком і автором книжки „Чи проіснує Совєтський Союз до 1984 року" Андреєм А. Амальриком, та розмовляв з ним 90 хвилин. Використовуючи нагоду зустрічі, Амальрик рекомендував Адміністрації президента Джіммі Картера опрацювати довготриваючу твердішу політику відносин з Москвою, яка в кінцевому висліді спричинилася б до збільшення демократичних свобід в Совєтському Союзі. Така політика, на думку Амальрика, мала б подвійні успіхи: з одного боку ЗСА, мавши до диспозиції збіжжя, технологію і кредити, яких дуже потребує СССР, могли б добиватись певних концесій, з другого боку, уряд ЗСА міг би більше розвинути і поширити інформації, що у свою чергу спричинювало б зміну думання серед громадян Совєтського Союзу.

Після розмови Сайрус Венс заявив кореспондентам, що він з приємністю розмовляв з Амальриком. „Я раніше читав деякі його писання,—заявив Венс,—він дуже хоробра людина." На запит чи Амальрик пропонував ідеї для зміни американської політики відносно Совєтського Союзу, С. Венс відіслав кореспондентів за подробицями до Амальрика. Амальрик сам в короткому інтерв'ю заявив, що він немає жадної практики в закордонній політиці і нічого не рекомендував у тій ділянці Адміністрації Картера. Він відмітив, що співпраця між ЗСА і СССР базується на відмінному психологічному наставленні. Американці думають, співпрацюючи з СССР, про компроміси а совєти, натомість, відкидають всякі компроміси і використовують слабість Заходу.

МАТИ БУКОВСЬКОГО ЗАКЛИКАЄ ДО АКЦІЇ НА ЗАХИСТ СЕРГІЄНКА

Ню Иорк. Комітет оборони совєтських політичних в'язнів інформує:

Ніна Буковська, мати недавно звільненого Владіміра Буковського, закликає до ширшої акції для рятунку життя трьох українських політичних в'язнів — Олександра Сергієнка, Зіновія Антонюка та Євгена Пронюка. В телефонічній розмові з представником Комітету оборони совєтських політичних в'язнів Ніна Буковська розповіла про тяжкий стан здоров'я Олександра Сергієнка, який сьогодні знаходиться у Володимирській тюрмі і який сидів разом з її сином Владіміром.

Олександер Сергієнко був заарештований 1972 р. і засуджений на 7 років таборів і тюрми та 3 роки заслання. Його мати, Оксана Мешко, часто зверталася до публічної опінії світу та різних організацій із закликами в його обороні. Як відомо, Сергієнко хворіє на туберкульозу і його здоров'я останньо погіршилося.

Зіновій Антонюк, інженер-хемік, 1933 р. народження, був заарештований 1972 р. і засуджений на 7 років ув'язнення і три роки заслання за „антирадянську агітацію та пропаганду". Антонюк тепер знаходиться у Володимирській тюрмі.

Євген Пронюк, кандидат філософських наук, 1944 р. народження, був заарештований 1972 р. і засуджений на 7 років позбавлення волі та 5 років заслання. Його заарештовано разом з Василем Лісовим. Пронюк перебуває в Пермському таборі ч. 35. Він хворіє на туберкульозу легенів.

Ніна Буковська сказала, що її син Владімір вже звернувся до кореспондентів в Женеві, щоб вони почали кампанію для цих трьох політв'язнів. Вона також сердечно дякувала українській громаді на Заході за підтримку в захисті її сина та згадала, що Владімір сидів з багатьма українцями в тюрмі і що він думає продовжувати свою діяльність на захист політичних в'язнів.

Українські і американські фінансисти познайомились під час передріздвяної зустрічі в УНС

Під час зустрічі в УНСоюзі. На фото (зліва): головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір із трьома українськими фінансовими експертами, Михайлом Метрінком, Володимиром Бакадом і Василем Модрейком.

Джерзі Ситі. — Змінливі акції на нюйоркській біржі, фінансові трансакції, інвестиційні прогнози, економічні коливання і нові тенденції у світових торговельних відносинах були темою товариських розмов поміж українськими фінансистами і представниками фірм, які торгують вартісними паперами під час перед-різдвяного прийняття, що його влаштував тут у своїх просторих нових приміщеннях Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу в пополудневих годинах минулої середи, 15-го грудня.

Метою цієї зустрічі було дати нагоду українським фінансистам, укі займають високі, відповідальні пости у банкових фінансових підприємствах Ню Йорку та північного Ню Джерзі, познайомитись з екзекутивними урядовцями підприємств, які мають свої бюра в Українській Будівлі УНСоюзу, та обмінятись думками про фінансові й

(Закінчення н астор. 7-ій)

У ТУ НІЧ ЧУДОТВОРНУ...

У ту ніч чудотворну Дитяти,
Як засядем в родиннім кружку,
Пом'янім тихим словом посвяти
Україну всю мертву й живу.

Тих, що в бою за рідні прапори,
Щоб з кайданів народ розкувать,
Своїм трупом встелили простори
Від Амуру аж ген до Карпат.

Тих далеких, що в стужі Сибіру
Линуть думкою в рідне гніздо,
Тих по тюрмах, що в мурах у сірих
Крізь решітку вітають Різдво.

І хай в вечір єдиний той в році,
Хоч і сила ворожа б'є нас,
В світового безладдя потоці
Серцем буде Вкраїна одна!

К. МАЛИЦЬКА

„БУДЬМО ВІРНІ БОГОВІ І НАШОМУ НАРОДОВІ..!"

СОБОРНЕ РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ ЄРАРХІЇ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Всечеснішим Отцям Духовним, Преподобним Ченцям і Черницям та всім Вірним Помісної Української Католицької Церкви

МИР У ГОСПОДІ
І НАШЕ АРХИЄРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЛЕННЯ!

„Позор страшливий! Ірод злосливий
Христа шукаєт, не обрітаєт,
Мої же діти іщет убити,
Меч обнажаєт і убиваєт"
(Не плач, Рахиле).

Світлий Празник Різдва Христового — це радісний момент в історії людства, коли то Всемогучий і Предобрий Бог зійшов з неба на землю, став людиною і приніс нам усім свою безконечну любов, свій божеський мир і своє божественне прощення. У сяєві небесної зірниці й в звуках ангельської пісні, що сповнили тоді радістю цілу вселенну, кожний з нас відчуває між нами присутність Спасителя світу, що благально простирає до нас свої божеські рамена, щоби нас пригорнути до свого братнього серця й сповнити нашу жадобу щастям, своїм небесним блаженством.

Але майже в тому самому часі з'являється перед Новонародженим Христом повна злоба гріха, що в своєму бунті проти Бога старається таки прямо вбити Віфлеємське Боже Дитя. Цю жахливу боротьбу гріха проти Новонародженого Христа зворушливо описує наша прекрасна коляда „Не плач, Рахиле", що перед нашими очима змальовує плач Старозавітної Рахилі, яка оплакує своїх дітей, що падуть жертвою від меча жорстокого царя Ірода, який, хотячи вбити Христа-Бога, вбиває невинних дітей Рахилі, символу матері дітей Нового Завіту.

Цей плач Рахилі пригадує нам, Дорогі Браття і Сестри, невимовний біль нашої многострадальної Церкви, яка вже тридцять років із жахом в очах дивиться на жахливі терпіння своїх синів і дочок, що жорстоко караються в Совєтському Союзі під комуністичним безбожним режимом за свою невідкличну вірність Христові і Його Святій Церкві.

Цього року Світовий Конґрес Вільних Українців проголосив був 1976-ий рік — роком оборони Віри і Церкви на землях України. Ціла українська зорганізована спільнота у вільному світі у своїх моліннях, публічних виступах і в закликах до Об'єднаних Націй та до всіх людей доброї волі старається прийти з поміччю тим нашим Братам і Сестрам, що невинно караються під атеїстичним режимом за свої релігійні й національні переконання.

В цьому нашому Різдвяному Посланні ми хочемо черговий раз пригадати Вам, Дорогі Браття і Сестри, цей тернистий шлях нашої Церкви й українського народу, на якому в дійсності вже від століть держить їх, найперше царська, а сьогодні комуністична Москва. Це треба конче вчинити, щоби допомогти Західньому Світові вкінці відкрити свої очі й побачити цю жорстоку несправедливість, жертою якої вже від століть є наша Рідна Церква і цілий наш український нарід.

Тридцять років тому Совєтський уряд враз із московською Православною Церквою зліквідували до решти Українську Католицьку Церкву на рідних землях та поневолили найкращих синів і дочок нощого вірного народу. Тим московський уряд із своєю вислужною Церквою довершили злочинного діла над нашим українським народом і над нашою Церквою, до чого вони змагали впродовж століть.

На закінчення цього року смутних роковин пригадуємо Вам, Браття і Сестри, мучеництво нашої Церкви, щоб усвідомити собі ясно та не забувати, що то наш нарід в рідному краю, та й наша Церква переносять на собі, та й щоби виблагати в Господа сил витривалости для Ісповідників Св. Віри, але й теж скорочення часу тої тяжкої проби, яка кличе про пімсту до неба.

Отож не треба Вас довго переконувати, що із повільною затратою нашої політичної незалежности втратили ми також церковну незалежність. Впродовж століть московський Патріярхат вмішувався в справи нашої Церкви, зменшував та й касував її права, чи то в Галичині чи в Києві, щоби вкінці, по прийнятті нашими гетьманами московського протекторату в XVII ст. на т.зв. Переяславській Угоді, зовсім підкорити собі Українську Церкву та й відібрати їй навіть характер незалежної Митрополії. А вже окрему завзятість виявили наші східні сусіди супроти Української Католицької Церкви, яка силою своєї природи відверталася від Москви.

Знаємо з історії, коли створено московський патріярхат (1589 р.), тоді наша Церква в більшості прийняла єдність з Католицькою Церквою. Були також і православні українці, але й були українці католики. А їх було на той час понад 10 мільйонів. Були священики, єпископи, митрополити київські, були й мученики за Св. Віру, а між ними великий мученик св. Йосафат Кунцевич, архиєпископ Полоцький. І тих понад 10 мільйонів українців-католиків навертали наші східні сусіди, на жаль, часто теж при допомозі своїх рідних відступників, навертали кнутом та й нагайкою на московське православ'я в міру того, як Москва загарбувала наші землі. А Українську Православну Церкву вони московщили. І так, знаючи, що Українська Католицька Церква була забороленом української національної свідомости, Петро І по нещасній битві біля Полтави нищив українців-католиків. За Катерини II в самих роках 1775-96 приєднала Москва нагайкою-кнутом біля 8 мільйонів українців-католиків до свого православ'я. В 1825 р. Українська Католицька Церква під пануванням Москви начислювала заледве півтора мільйона вірних.

В 1839 році Росія скасувала Українську Католицьку Церкву на Волині, де то наші вірні із загрозою та із затратою свого життя по-геройськи боронили своїх храмів. А потім, в початках XX ст., по проголошенні свободи релігії в Росії, десятки тисяч примусово перетягнених на московське православ'я поверталися назад до католицької віри, лише, на жаль, до латинського обряду, бо східня Українська Католицька Церква була заборонена московським урядом. В 1875 році скасувала Москва Українську Католицьку Церкву на решті українських земель під Москвою — в Холмщині й на Поліссі.

Але й того було ще замало Москві. Вона бажала знести із лиця землі останки Української Католицької Церкви, які залишились під Австрією. Там наша Церква ще втішалась релятивною свободою впродовж цілого століття. Того ганебного діла пробувала Москва доконати за Першої світової війни, зайнявши тимчасово галицькі землі. Москва тоді арештувала Слугу Божого, Галицького Митрополита Андрея Шептицького, цілий ряд священиків і вірних патріотів — і насилала своїх московських православних батюшок. Але прийшла революція в 1917 році, яка тимчасово перешкодила такому руїницькому ділові.

Вкінці, за Другої світової війни, вдалося Москві, вже безбожній, до решти зруйнувати нашу Католицьку Церкву, бодай офіціяльно, бо ж ми є переконані, що вона дальше діяла і діє в запіллі, бодрена такими ісповідниками, священиками, монахами, монахинями та й численними мирянами-патріотами, які воліли перетерпіти різні труди, знущання, в'язницю, ба, навіть смерть — ніж зрадити свої найсвятіші переконання.

За першої совєтської окупації в 1939 році і в початках другої окупації Західньої України в 1944 році совєт-

(Закінчення зі стор. 7-ій)

ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ І ЧИТАЧАМ ТА ВСІМ ГРОМАДЯНАМ, ЯКІ СВЯТКУЮТЬ РІЗДВО ХРИСТОВЕ ЗА НОВИМ КАЛЕНДАРЕМ,
БАЖАЄМО ЩАСЛИВИХ І РАДІСНИХ СВЯТ!

ХРИСТОС РОДИВСЯ — СЛАВІТЕ ЙОГО!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
І ЙОГО В-ВО „СВОБОДА"

КАТОЛИЦЬКА ПРЕСОВА СЛУЖБА ІНФОРМУЄ ПРО ПОСТУЛЯТИ ПАТРІЯРХА І ВЛАДИК УКЦЕРКВИ

Ватикан. — Крайова Католицька Пресова Служба інформує, що на приватній авдієнції з Папою Павлом УІ у понеділок, 13-го грудня, Блаженніший Патріярх Йосиф (в оригіналі вживається тільки „Кардинал") і шість інших Владик Української Католицької Церкви представили Святішому Отцеві Папі Павлові УІ петицію, яка містила чотири головні вимоги:

1) Визнання Патріярхату;

2) Поширення повноластей Патріярха на весь світ, не обмежуючи їх до території України, бо українці-католики живуть у всіх частинах світу;

3) Право споминати титул Патріярха в Літургії, і то навіть перед формальним визнанням Патріярхату Ватиканом; та

4) Дозвіл висвячувати жонатих священиків.

Патріярх Йосиф

Однак — інформує Крайова Католицька Пресова Служба — Папа Павло УІ на цій авдієнції заявив українським Владикам, що під сучасну пору не може задовольнити їхньої вимоги щодо Патріярхату і закликав Владик підтримати його рішення в цій справі.

Пресова Служба далі інформує, що Блаженніший Патріярх Йосиф — це „Львівський Верховний Архиєпископ", який вже довший час веде енергійну кампанію за визнання Ватиканом Патріярхату і сам вживає титул Патріярха. Папа Павло в листах до Блаженнішого Отця Йосифа кількакратно відмовлявся визнати Український Патріярхат.

Під час приватної авдієнції з українськими Владиками, які прибули до Риму, щоб відзначити 60-річчя священства Патріярха Йосифа, Папа Павло наголошував, що існує „неспокій в деяких українських громадах і серед їхніх душпастирів", зазначуючи, що українці очікують надання Патріяршого титулу, але Апостольський Престіл не бачить можливости надання цього титулу в „теперішній трудній ситуації". Папа сказав Владикам, що Церковні норми щодо встановлення Патріярхатів та „незалежні від Апостольського Престола обставини" не дозволяють йому визнати Український Патріярхат, так бажаний українськими вірними — інформує Католицька Пресова Служба, додаючи, що ці „незалежні від Апостольського Престола обставини" — це правдоподібно „політична ситуація в Україні".

Пресова Служба далі інформує, що Папа Павло заявив, що він рішив не визнати Український Патріярхат „для добра самої Української Католицької Церкви" і закликав українських Владик і вірних „додержуватися закону, який тепер є в силі", додаючи, що „така приклална смиренність не тільки не пошкодить вашій Церкві, але запевнить дорогоцінну єдність народу, довіреного вам".

На авдієнції в Папи, крім Патріярха Йосифа, були: Митрополит Максим Германюк із Вінніпегу, Владика Василь Лостен із Филядельфії, Владика Ярослав Габро з Чікаго, Владика Ніл Саварин з Едмонтону, Владика Ізидор Борецький з Торонта та Владика Іван Прашко з Австралії — інформує Крайова Католицька Пресова Служба.

Адвокат Іван Івасів найменований на сенатора Канади

Оттава. — Канцелярія канадського прем'єр-міністра П'єра Елліота Трудо інформує, що минулого понеділка, 20-го грудня, прем'єр Трудо призначив і заприсягнув адвоката Івана Івасіва з Монтреалю, Квебек, на члена канадського Сенату. Таким чином, в тій Палаті канадського Парляменту тепер буде два сенатори українського роду, бо сен. Павло Юзик, директор УНСоюзу на Канаду, був призначений до Сенату ще в 1963-му році. Крім сен. Юзика та сен. Івасіва, тільки ще два інші українці були так вшановані, а саме, пок. сен. Василь М. Волл і пок. сен. Іван Гнатишин.

Новозаприсяжений сенатор Іван Івасів народився 13-го березня 1922-го року в Ґренфелл, Саскачеван, де закінчив середню освіту. У вересні 1939-го року зголосився до канадської армії і служив в Англії, Італії, Франції, Бельгії та Голляндії.

В жовтні 1945-го року повернувся до Саскачевану, де закінчив Реджіна коледж (теперішній Університет Саскачевану), а відтак в 1950-му році закінчив правничий факультет МекҐіллського університету в Монтреалі. Він є членом Адвокатської Палати Квебеку і Канадської Адвокатської Палати, а в 1965-му році став Королівським Радником.

Сенатор Івасів веде адвокатську практику в Монтреалі і є партнером в адвокатськім бюрі під назвою „Говард, МекДуґал, Івасів, Ґрегам енд Стокс".

За його працю в ділянці міжнародних зв'язків ветеранських організацій сен. Івасів був відзначений Американським Леґіоном і одержав Медалю Приязни. У 1967-му році, за подібні заслуги для канадських комбатантських організацій, був відзначений Медалею 100-річчя.

В 1969-му році адв. Івасіва призначено членом Канадської Ради Людських Ресурсів й Іміґрації, в якій він служив до теперішнього часу.

Протягом останніх 30-ох років адвокат Іван Івасів брав і бере активну участь в українському громадському житті Канади.

У 1975-му році його обрано на пост віцепрезидента Канадської Асоціяції Професіоналістів і Підприємців на провінцію Квебек.

Сенатор Іван Івасів одружений з Іванною Сенекал і в них є троє дітей.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

В дусі Різдва Христового

Навряд чи є в християнському світі людина, яка кожного року в різдвяному часі не зазнала б і не відчула б в якійсь мірі і формі того, що наші співгромадяни називають „Різдвяним духом", духом Різдва Христового. Це спостерігається дослівно на кожному кроці: дома, на вулиці, в праці. Під впливом того Різдвяного духа люди стають ліпші, ввічливіші, прямо стають „не тими", що в кожному іншому часі року.

Спостерігаючи поведінку і вчинки людей в цьому Різдвяному часі, не можна не прийти до заключення, що головна суть цього Різдвяного духа в тому, що сказано в літургійному Славослов'ї: „Слава на висотах Богові, а на землі мир людям доброї волі". Мир і добра воля серед людей це й є те надзвичайне, виїмкове і найбільш благотворне, що його треба розуміти, крім слави на висотах Богові, під поняттям „Різдвяного духа". Можна б, мабуть, списувати томи із прикладів життя кожної людини, як і з історії кожного народу про благодійність миру і доброї волі серед людей.

Різдвяний час в наших теперішніх обставинах триває подвійно, а ми самі зробили б Богові угодне діло і велику ласку собі, якщо власне в цьому різдвяному часі, прославляючи на висотах Бога, добре призадумалися б над цією другою частиною Славослов'я та винесли тверду і рішучу постанову: продовжити діяння цього благодатного Різдвяного духа на цілий рік, на все наше життя!

Цього й бажаємо всім у традиційному привіті:

ХРИСТОС РОДИВСЯ — СЛАВІТЕ ЙОГО!

Духом з ними

Коли наступають великі рокові свята, а зокрема свято Різдва Христового з його кольоритною обрядовістю і передаваними з покоління в покоління українськими різдвяними традиціями, тоді ми всі, українці на поселеннях, без огляду на вік і час перебування за кордоном, як і без уваги на те, хто за яким календарем ці свята відзначає, линемо нашою душею і нашими мислями до віддаленої, але близької нам Батьківщини, щоб звідтам зачерпнути нових сил для дальшої праці в користь нашого поневоленого, але нескореного народу. Україна бо все була і назавжди залишиться тим великим духовим джерелом, з якого українська людина, зокрема українець поза Україною, черпає нові сили до праці і боротьби, оновляється новим духом, набирається нової наснаги, щоб не заблукати на роздоріжжях сучасного розтерзаного світу і не розгубити на чужих шляхах тих великих духових скарбів, переданих нам нашими дідами і батьками.

Різдво Христове завжди було для нас на поселеннях у вільному світі святом духового єднання з нашими рідними братами на Батьківщині, з нашим героїчним поневоленим, але нескореним народом. У святочні дні зокрема єднаймося нашими мислями з борцями українського резистансу — письменниками, поетами, патріотичною молоддю, які, не зважаючи на небезпеки, відважно виступають проти терористичної практики комуно-російських окупантів і боронять одвічних правд України. Вони, провісники майбутньої нашої нації і речники її невмирущої духової сили, яка зберігала український народ на протязі довгих століть і давала йому наснагу змагатися за своє історичне буття в неймовірно тяжких умовинах, не злякались московських катівень, концтаборів і в'язниць і не покорилися ворогові та не потоптали чести української нації. Ця велика духова сила нашого народу зберігає нас від загублення у чужому світі і додає нам сили до дальшої праці в користь змагання українського народу.

Правда, дехто з нас починає втрачати віру і наснагу серед холодного чужого довкілля, опанованого матеріялізмом і захланністю. Дехто з нас починає до цього довкілля уподібнюватися, але тоді карловатіють їхні духові сили, до них не доходить розпачливе С. О. С. — спасайте наші душі — катованої Батьківщини, вони забувають колишні приречення, не бачать страшної дійсности і вдовольняються буденщиною.

Нехай же у ці дні радісного Свята Різдва Христового відродиться у нас дух бадьорости, дух героїзму, щоб ми могли і серед буднів продовжувати змагання за святі ідеали нації — за волю Батьківщини. Духове єднання з нашим народом дасть нам до цього нову силу і наснагу. Щойно тоді наші свята будуть справді веселі.

о. Роман Ганас

РІЗДВО ХРИСТОВЕ В НАШИХ ДУМКАХ І ДІЛАХ

З Волі Бога Отця Божа Дитина Ісус народився в Вифлеємі. Єдинородний Син Божий Ісус Христос народився на світ так, як народжується кожна людська дитина. З волі Бога Отця Божу Дитину привела на світ Пречиста Діва Марія, донька убогих родичів Йоакима і Анни з Назарету. Ціллю приходу на світ Божого Сина Ісуса Христа було: 1) відкупити людський рід за гріх Адама і Еви і 2) дарувати світові Боже Об'явлення, оперте на любові, справедливості та на рівних правах для всіх людей на землі.

Бог Отець, вибираючи Пречисту Діву Марію з Назарету на Матір свого Сина, вчинив її співвідкупителькою людського роду. Святе материнство Пречистої Діви Марії, Матері Божого Сина, стало найбільш почесним покликанням жінок і залишилося таким по нинішній день. Святе материнство Пречистої Діви Марії принесло світові урівноправлення для всіх жінок та матерів, які були понижувані та обезцінювані жорстоко тодішнім поганським світом. В Вифлеємі з волі Бога Отця народилася перша християнська родина: Божа Дитина, Мати Божа Марія і св. Йосиф-Опікун, та найважніша клітина щасливого життя християн на землі. Здорові, віруючі, моральні родини — це запорука моральної сили народу, це запорука росту Церкви, це запорука згоди та єдности, так дуже потрібних для волі народу.

Материнство — це честь, це радість, це любов; материнство не є вільне від терпінь, бо матері мусять в житті багато натерпітися, щоби виховати дітей на добрих людей, вірних Богові, Церкві та рідному народові.

Не була вільна від терпінь Пречиста Діва Марія, як Матір Божого Сина. Незадовго по народженні Божої Дитини в Вифлеємі Божа Родина мусіла втікати до Єгипту, щоб рятувати життя Божої Дитини, яке хотів відібрати цар Ірод. Велич терпінь перенесла Пречиста Діва Марія, стоячи під хрестом на горі Голгофті, на якому серед страшних мук вмирав Її Син, Ісус Христос. Благословенний є народ, який віддасть себе під покров і опіку Пречистої Діви Марії, благословенні є діти, які вдячно опікуються, помагають своїм матерям вчас їх життя на землі.

Свято Христового Різдва християнські народи зустрічають різними звичаями, які є виявами радости. Люди радіють, що на світ прийшов Спаситель людей і приніс високі ідеї справедливости, любови та волі для всіх народів світу! Одним із гарних різдвяних звичаїв є взаємно обдаровувати себе. Дарунок — це вияв доброти, це знак любови. Серед нашої еміграції на чужині нині живуть багато самітних віком старших людей без родин, без дружин, без мужів, без дітей. Для таких осамітнених наших братів чи сестер Різдвяні Свята збільшать їх духові терпіння, збільшать тугу за втраченими дорогими їм особами. Дуже цінним від нас духовим дарунком буде, коли в час Христового Різдва запросимо їх до наших домів, погостимо їх, розрадимо їх, як добрі християни та гостинні по традиції українці.

Божа Дитина одержала у Вифлеємі дарунки від пастирів, людей простих, щирого серця, глибокі поклони, а від учених із Сходу — золото, кадило та мирро. Вже в Вифлеємі бачимо дві групи людей, які є до сьогодні, — люди, що серцем сприймають віру в Бога, і люди, які розумом доходять до пізнання Бога.

Свято Христового Різдва український народ вітав все з великою радістю та приготуваннями. Коли зближалися Різдвяні Свята, оживали наші села та міста, віджилвала наша многогранна радісна традиція. Всі чекали та вірили, що з появою вечірньої зірки у Свят-Вечір на закуту морозами нашу українську землю зійде з Неба благословенна радість та наповнить наші родини. Велика радість відбивалася в усміхах нашої дітвори побіч блискучої ялинки чи в співах коляд. Чудотворна сила вифлеємської ночі мягшила часто погнівані серця в родинах і в народі. Під звуки коляд пригноблені всміхалися, а погнівані прощали собі взаємно провини, ставали приятелями. Дух Божий царив у душах нашого народу. Як добре було б, щоби кожна наша українська родина, яка живе на чужині, по можливості відтворила наші традиційні різдвяні звичаї, навчила їх тут вже уроджених наших дітей для збереження їх при рідних наших тут Церквах, при рідному народі.

Свято Христового Різдва є також часом споминів. І пригадуються в Свят-Вечір сивому дідусеві молоді літа й долітатимуть до його слуху з часу юности вигуки хлопців, товаришів з леду, з санок; літній бабусі пригадуватимуться колишні співи молодих дівчат, які співали разом з нею давно-давно; сміхи розбавлених її дітей коло неї, які, як відгомон минулих літ, відбиватимуться від стін старечої кімнати, як різдвяний дарунок для їх старости, та будуть пригадувати, що молоді літа стопилися, як сніг на весні, а чар весняного квіття не поверне до них вже ніколи.

Празник Христового Різдва — це радість родин, це радість народу, це клич до взаємного прощення собі, як вияву правдивої християнської віри. Прощення — це завдаток Божого благословення. Найкращий спосіб осягнути прощення у Бога — це виявити ділом милосердя. Всі ми, українські еміґранти, що живемо в добрі на вільній чужині, для нашого благословення та прощення з нагоди Христового Різдва повинні пам'ятати про наших рідних на рідній землі, обдаровуючи їх хоча б найменшим дарунком з нагоди Христового Різдва.

Слід нам також, попри другі добрі цілі, пам'ятати про допомогу для наших Церков в Аргентині та Бразилії, про допомогу для наших потребуючих студентів у тих краях. Цю важливу акцію похвально провадить наша жіноча організація СУА і їй в тім треба допомогти.

В час Різдвяних Свят не втечуть наші думки від розважань про причини наших невдач, які довели до неволі нашу рідну землю. В наших розважаннях буде нам докоряти болюча правда про наші незгоди, як головні причини нашої неволі. В теперішній політичній ситуації світу далі шукаємо союзників, зрозуміння для нашого правого діла. Всюди натрапляємо на труднощі; самі ми між собою і дальше поділені; а неорганізований вільний світ, думаючи гльобальними категоріями, у своїх плянах не обмірковує, — собі на шкоду, — визволення поневолених народів, як одного з найсильніших засобів зупинення комуністичної агресії.

Якщо ми признаємо себе віруючими християнами і розуміємо трагічне положення нашого народу в Україні; якщо ми є свідомі того, що нинішній світ не зацікавлений долею поневолених народів, — тоді треба нам всім шукати допомоги та опіки у Божої Дитини, народженої в Вифлеємі. Щоби наші прохання були вислухані, треба щось вартісного жертвувати Божій Дитині. Найвартіснішими дарами будуть для Неї теплі наші серця та постанови жити в любові між собою, простити собі взаємно, бути все готовими добрими ділами милосердя допомагати нашим бідним братам та сестрам.

В наших різдвяних розважаннях та молитвах просімо всі спільно Божу Дитину про добрих провідників; провідників покори, співпраці з іншими; провідників, які б стриміли до поєднання народу, якщо маємо ще жити морально та національно сильними на чужині.

Як найвартісніший різдвяний дар зложім Божій Дитині постанову, що виховаємо на чужині дітей — нашу надію — на добрих християн, на добрих українців, на добрих людей, які після нас продовжували б місію боротьби за волю Церкви, за волю України до переможного кінця. Коли такі подарунки, такі постанови всі ми зложимо Божій Дитині та зобов'яжемо себе їх виконувати, тоді могутнім з'єдиненим хором цілої нашої еміграції заколядуймо: Просим Тебе, Царю, просим Тебе нині, даруй волю, щастя, долю нашій Україні!

Мирон Мицьо

ТРИДЦЯТЬ РОКІВ ТОМУ

Надходять свята Різдва Христового. Ми тут, у вільних країнах, святкуємо з великим достатком і вибагливістю, та чи духово всі ми будемо задоволені? Більшість із нас, коли засяде до Святої Вечері, в той сам час полине думками в рідне гніздо і згадає, що вже тридцять років минає від часу, коли наші земляки, лемки, святкували своє останнє Різдво Христове на своїй прадідівській землі — Лемківщині.

Тоді, сливе у кожній родині, бракувало за святочним столом когось із найрідніших, бо деякі були забрані в армію Сталіна і там погинули, інших з наказу окупанта вивезено в так звану „радянську" Україну, а ще інші пішли в ряди Української Повстанської Армії захищати від здичавілого ворога рідних — батьків, матерів, сестер, братів і рідні оселі.

Дуже часто мені на думку насувається образ однієї із лемківських хат того часу. Дозвольте, мої шановні земляки, відтворити його перед вами.

Горем прибита мати, приготовляючись до Святої Вечері, гаряче зі сльозами в очах молилася до Всевишнього про опіку над її сином, який десь там, з дрімучих лісів Бескиду, мав прийти до хати з друзями упівцями.

Мати приготовляла для них все найкраще і пакувала з думкою, що цього вечора загостять в її хату повстанці, а з ними прийде і її син. Але із сподіваннями приходив і острах: чи прийдуть так, як минулого року? Щоб дав Бог ще раз подивитись і переконатись, що він живий і здоров. А може вже не живе?.. Сумні вістки прийшли від доні з України, що там померло з голоду двоє внучат...Кілька тижнів тому, цей раз польські вояки, напали на сусіднє село і кільканадцять родин впали їх жертвами. Серед них убито і її рідного брата з жінкою і малими дітьми.

Згадала свого любого чоловіка, котрого забрали в армію москалі. Він віддав своє життя десь, під Берліном, за проклятого Сталіна. Хотіла, як було давніше, замовити Службу Божу за упокій його душі, та, на великий жаль, не було у кого. Цього року і Різдвяних відправ не буде в церкві, бо немає в їхньому селі пан-отця, його кілька місяців тому убито.

В великім розпачі і молитвах вона застеляла стіл лляним обрусом, часто споглядаючи у вікно в сторону лісу, чи не надходять повстанці. По хаті бігала і щебетала маленька дівчинка-сирітка. Ніхто не знав, хто її батьки. Знайшли її повстанці в одному із виселених і знищених нашими західніми сусідами сіл. Маленьку Галочку (бо так назвали її повстанці) приніс до хати син і просив матір, щоб нею заопікувалась. Галочка була жвавою дитиною і раз-у-раз питала, „чи прийдуть зани?" — „Прийдуть, прийдуть партизани," — відповідала прибрана мати, хоч сама з тяжкою тугою на серці не була певна, чи говорить правду.

Надворі почало темніти. На небі появились вже перші зірки. Пора б запалити на столі свічку, але мати ще не спішилась. — Ану ж надійдуть. Ще трохи зачекаю, — роздумувала страдниця-мати, виглядаючи у вікно з великою надією.

Як довго простояла у вікна, вона б і не знала, коли б Галочка не заплакала. Стрепенувшись, зрозуміла, що то вже пізня пора і треба маленьку нагодувати і покласти спати.

Упоравшись з дівчинкою, вона з тривогою вагалася, що робити. І вже думала запалити свічку, щоби вшанувати свято Христа, але, споглядаючи на вікно, здержалась. — Ні, ще зачекаю, може надійдуть, може... — З такою думкою виглядала сподіваних і гаряче молилася.

О, Боже! — молилася вона. За що ж таке горе! За що страждання? Для всіх ось буде велике свято... Для всіх матерів у світі... Чому ж такі нещастя спадають на нас? — І, взносячи свої материнські руки вгору, кликала про ласку для дітей своїх безталанних, і про пімсту над ворогом за заподіяні такі нелюдські кривди...

Гірко плачучи, просила Господа за здоров'я сина, що його і далі виглядала у вікні в сподіванні і в безнадії. В такому чеканні просиділа вона до світанку, а свічка на застеленому столі залишилась незайманою.

Благословилося на день. Відриваючись від вікна, взялась розтоплювати піч, щоб нагріти хату і приготовити щось гарячого, доки збудиться Галочка. Але її не кидала думка про сина. Чому не прийшов? Чому не подав якоїсь вістки про себе? А може направду не живе, а його білі кості голодні вовки розтягають по лісах Бескиду... Ні! Ні! Це неправда, він живий! Кажуть люди, що командир Хрін — характерник, він із самого пекла своїх повстанців виведе, — взяла відро і вийшла з хати по воду.

На дворі стояла гостра зима. Повітря чисте, аж дзвеніло з морозу, і тільки вітер морозний обережно ворушив деревами, що, немов бунтуючись, відгукувались чудним скрипінням від сильного холоду. Ідучи до криниці, вона кілька разів зупинялася, гляділа з невимовною тугою в сторону високих гір, і в думках летіла в густі ліси й глибокі провалля: „Там. Там. Десь і мій син."

Набираючи води, їй прийшло на думку сусіднє село, в якому ще був священик. Там зараз задзвонять дзвони і сповістять людей про Різдвяні відправи в церкві.

Поверталася з водою до хати, і коли почала відчиняти двері, до неї донісся гуркіт сильних вибухів і клекіт кулеметів. В хаті вмить кинулась

(Закінчення на стор. 8-ій)

О. К.

ДВІЧІ В ТИЖДЕНЬ ПО ПІВГОДИНИ

Майже в кожному більшому американському місті, де живе велика громада українців, існує одна або більше радіопрограм, які до якоїсь міри сповняють ролю періодика для інформації та нормування громадського життя. Часто радіопрограма має журналістичний або літературний характер. Радіопрограма Українського Визвольного Фронту у Філядельфії існує 15 років. Сьогодні керівником тієї радіопрограми є енергійний д-р Богдан Сілецький, співак та знавець музики, що допомагає йому врізноманітнювати пересилання відповідно підібраною музикою. Він працює при допомозі молодих тусмівських діячів двічі в тиждень та промовляє до щораз то більшого кола слухачів, порушуючи в пересиланнях гострі, актуальні і поруч з тим, цікаві проблеми. Велику увагу присвячує згадана програма культурним темам. Частенько чуємо там цікаві коментарі про визначні культурні явища подаються профілі письменників, учених, музик і інших заслужених осіб для нашої культури. Особливо цікаво скомпоновані програми з темою українських композиторів і виконавців з дбайливо застосованою музичною ілюстрацією та поясненнями стилю й доби. Такі програми дають не лише насолоду від гарно виконаних творів наших композиторів, але є цінною інформацією та пригадкою давніх, сьогодні призабутих, музик.

В програмах Українського Визвольного Фронту ми слухали співаків: Соломію Крушельницьку, Адама Дідура, Василя Тисяка, Міро Скалю-Старицького, а також сучасних Евгенію Зарицьку, Василя Мельничина, Ярослава Щура, Надію Миколаєнко, Гошуляка, Тимченка та інших.

Особливим захопленням зустріли слухачі програму, присвячену батькові модерної української музики Миколі Лисенкові, його рідко виконуваний концерт для скрипки і фортепіяно „Елегійне капричо", опуск 32, у виконанні канадського скрипаля Альберта та піяністки Смит, і цікаві інформації про життя та долю його творів.

Остання радіопрограма була присвячена героїчній постаті київської малярки Алли Горської. В програму вплетено, крім її біографії, оцінки мистецької та громадської творчости, також вірш Василя Стуса, написаний в її пам'ять, надгробне слово учителя Сергієнка та скомпонований молодим композитором Ярополком Ласовським реквієм на смерть Алли Горської „Тренодія" (голосіння), концерт в трьох частинах для віольончелі та фортепіяно, що його виконала пара інструменталістів: челіст Петро Мудрик та піяністка Галя Сагата-Поритко.

Програми УВФ слухає з задоволенням щораз більше коло громадянства. Це ті, яких не візьмеш дешевими, підсолодженими совєтськими романсами. А непримиренне становище до всякого роду ворожих диверсій і підступів, твереза оцінка актуальних проблем — навертає на добрий шлях зневірених в успішність самостійницьких змагань.

Радіопрограма УФВ заохочує своїх слухачів ставати теж читачами українських авторів, бо подає — поруч відомостей про клясичних та померлих українських письменників, — нотатки та рецензії на сучасні видання, чим заохочує читати та придбати твір, про який іноді немає згадки у пресі. В той спосіб радіопрограма стає стимулятором літературних процесів. Керівництво програми відзивче на прохання та суґестії слухачів і радо віддає місце культурним проблемам нашого життя.

Словом, ця радіопрограма штовхає і розбуджує громаду, збайдужілу від якогось часу до справ культури нашого життя на еміграції.

Українці в Бразилії виступили в обороні віри і Церкви в Україні

Курітіба, Бразилія. — „Хлібороб", інформативний бюлетень Хліборобсько-Освітнього Союзу в Бразилії, інформує про відбуту 26-го вересня ц.р. в столиці провінції Парана, Курітібі, успішну маніфестацію в обороні Віри і Церкви в Україні, що її зорганізував Українсько-Бразилійський Комітет. Маніфестацію, у якій взяли участь також бразилійські політичні діячі, відкрив Владика Єфрем Кривий, ЧСВВ, єпископ-помічник єпархії УКЦеркви в Бразилії, а головну промову виголосив, згадуючи переслідування релігії і нищення Церков комуно-російськими окупантами, професор Степан Плахтин, президент Хліборобсько-Освітнього Союзу і Українсько-Бразилійського Клюбу. Доповідь в португальській мові прочитав студент Сергій Франків, після чого д-р Женезіо Таварес відчитав доповідь федерального посла ген. Аліпіо Айреса де Карвальо, який, як член бразилійської делегації, брав участь в нарадах Генеральної Асамблеї ОН в Ню Йорку і тому не міг особисто брати участи в маніфестації. На закінчення офіційної частини з коротким словом виступив секретар адміністрації Парани, Жайме Канет Жуніор.

В мистецькій частині виступив хор фолкльорної групи при ХОС. Маніфестаційну частину закінчено молитвою за Україну. Після маніфестації відбувся у великій залі Дому ХОС репрезентативний бенкет з участю багатьох визначних українських і бразилійських церковних і політичних діячів. Участь в обіді взяли також Владики Йосиф Мартинець, ЧСВВ, правлячий єпископ УКЦеркви в Бразилії, його помічник Владика Єфрем та багато інших. Головою президії Комітету, який влаштовував цю маніфестацію, був проф. Степан Плахтин. В маніфестації, як інформує „Хлібороб", взяло участь багато українців, зокрема молоді.

Є. Чайка

У РІЗДВЯНИЙ ВЕЧІР

Падають, падають сніжинки без кінця, вкриваючи все навкруги білим пухнастим килимом.

— Подивись, коханий, яка краса! Сніжинки такі великі, іскристі! Вони перетворили наш старий садок у казковий палац! Дерева — то мармурові колони, а віти, обсипані блискучими сніжинками — то люстра!

— А ти принцеса в цьому казковому палаці! — моя принцеса!

— Ні, ні, — поцілуєш тоді, коли доженеш! — і помчала, як вітер. Виривається з грудей серце від шаленого бігу, ось, ось дожене!..— Рветься, щемить серце тільки не від швидкого бігу, як було в ті далекі щасливі хвилини, — а від болючого спогаду...

Хоча за вікном падають сніжинки, але не вкривають землю білим килимом, а під ногами перехожих перетворюються в сіру масу. Немає казкового палацу, немає того, хто тоді її доганяв, немає її коханого чоловіка... Марія стоїть одна біля вікна готелю в чужому місті, в чужій країні.

Бідна жінка намагається вгамувати біль серця — відігнати спогади. Але ніяким зусиллям не спинити їх. Спогади повінню заливають мозок, наповнюючи душу нестерпною мукою. Марія знає, що не зможе їх відігнати. Сьогодні — ні... Сьогодні буде знов до подробиць переживати все те, що було сім років тому на Святий Вечір.

Сім років тому — вона виглядала першу зірку разом зі своїм коханим. П'ятирічний Павлик разом з батьком ставили в кут дідуха, а дворічна Гануся дивилася великими очима на все те, що робилося навкруги неї, сидячи, як на троні, на своєму високому стільчикові.

Хоч була війна, несподівані бомбардування, недостача харчів, — у той вечір вони були дуже щасливі. В їхній хатині було затишно і гарно. Майже всі традиційні страви були на столі. Коли повкладали дітей спати, то вийшли в садок, любувалися казковим його виглядом у місячному сяйві, бігали по засніженим доріжкам, раділи одне одним так, ніби тількищо побралися. В ту ніч певні були, що їхня взаємна любов зможе побороти всі труднощі, і пройдуть вони життєвий шлях з усміхом на устах.

З усміхом... Так думали, але доля вирішила інакше... У сорок другому році вивезли їх у Німеччину, і тоді вже рідко з'являлася посмішка на устах. А вже після того, як німці забрали її чоловіка на якісь засекречені військові роботи — Марія зовсім перестала усміхатися, бо вже відтоді не знала, де її дорогий Володимир.

Багато за ці роки довелося перетерпіти. Життя Марії з дітьми і в Німеччині, і в Парижі, куди їй допомогли виїхати, було суме і тяжке.

Але сьогодні особливо було тяжко. Святий Вечір... Спогади про рідну землю, про минуле щастя роз'ятрили душу. Турботи, — як і що зробити, щоб не дати відчути дітям страшної бідности, вичерпали її вкрай.

Сльози заволокли очі й мабуть полилися б струмочками, але Марія почула голоси своїх дітей — перед ними вона ніколи не дозволяла собі плакати.

Перша вбігла Ганнуся і з розгону кинулася мамі на шию.

Мамусю, мамусю! Я вивчила твою улюблену сонату й вчителька сказала, що я можу сьогодні її для тебе заграти. Це мій подарунок тобі на Святий Вечір!

— Сонечко моє! Дякую, — коли повернуся з роботи, тоді з насолодою буду слухати твою гру на скрипці. Повернуся о четвертій.

Марія швидко поцілувала дітей і майже вибігла з кімнати, — вона боялася, що не стримає сліз, які душили її.

— Боже! - на Тебе уповаю.

Після того, як мама вийшла, Павлусь дістав із-під ліжка валізку й, ідучи до дверей, наказував сестричці:

— Дивись, Ганнусю, нікому не відчиняй дверей, я прийду швидко, я хочу... потім розкажу.

— А чому ти валізку береш із собою?

— Розкажу все потім. — І побіг по сходах униз.

От якби вдалося продати все, що лежить у валізі, тоді можна було б купити теплі рукавиці для мами, вовняну шапочку для Ганнусі, а може навіть ще й ялинку, — думав Павлик, поспішаючи до великої крамниці.

— Боже! Накажи перехожим, шоб купували в меме прикраси на ялинку, і и ж знаєш, як довго і для чого я робив ці забавки в таємниці від мами і Ганнусі. Допоможи мені.

Хлопець вибрав затишне місце при вході до крамниці, дістав декілька забавок і почав несміливо пропонувати їх всім, хто проходив повз нього. Але люди, обтяжені пакунками, не звертали на нього жадної уваги. Час минав. Павлусь змерз, з очей його визирала розпука...

Починало темніти, скоро повернеться мама, треба б поспішати додому, а він не продав ще жадної забавки.

— Боже! Накажи ж людям купувати в мене прикраси на ялинку, вони ж у кожній хаті тепер потрібні! — Ніби у відповідь на благання хлопчика, перед ним зупинився високий пан. — Чого ти тут мерзнеш, хлопчику? Ти мабуть когось чекаєш, то зайди в крамницю, бо тут перестудишся.

— Я продаю забавки на ялинку, а в крамниці не вільно, цього робити, — відповів Павлусь.

Високий пан уважно подивився на його бідний одяг, на посиніле личко й мабуть мав добре серце, бо відразу нахилився, підняв валізку, взяв Павлуся за руку й повів в середину крамниці — прямісінько в той куток, де була кафетерія.

Гарячий чай пили мовчки. Тільки тоді, як личко хлопця порожевіло, незнайомий пан попросив показати все, що є у валізі. Павлусь охоче почав діставати свої скарби, пояснюючи при тому, як він їх зробив.

— Купіть, пане, хоч трохи. Я хочу щось подарувати мамі і сестричці. Купіть, я вас дуже прошу. — Хлопець готовий був розплакатися.

— Не хвилюйся, малий! Я всі забавки куплю, скільки за них хочеш?

Павлусь від несподіванки аж підскочив на стільці, сіпнувши обома руками свою чорну чуприну. Але зараз же опам'ятався, зустрівши здивований погляд свого добродія.

— Я знаю, що негарно так себе за волосся тягнути, але маю якусь таку дивну вдачу, — коли буваю дуже радий, то все так роблю. Мама незадоволена, а тато, коли я був маленький, навіть іноді бив мене по руках, щоб я відучився від цієї звички.

— А тепер вже тато не б'є тебе за це? — тремтячим голосом спитав незнайомий.

— Немає тата. Війна нас розлучила. Я живу з мамою і сестрою Ганнусею. Ми щодня просимо Бога, щоб повернув нам тата.

— Хлопчику, хлопчику! — зворушеним голосом проговорив незнайомий, до болю стискаючи руку Павлуся.

(Закінчення на стор. 7-ій)

З нагоди
Різдва Христового і Нового Року

сердечний привіт і щирі побажання пересилаємо Начальному Пластунові, Головній Пластовій Раді і Булаві, Крайовій Пластовій Раді і Старшині, Проводам усіх Куренів УПС і УСП і їхнім Членам, всім Українським Пластункам і Пластунам та цілій Українській Громаді.

3-ій Курінь УПС і 3-ій Курінь УСП „Лісові Чоррти"

Христос Родився — Славіть Його!

З РІЗДВОМ СВЯТИМ І НОВИМ РОКОМ
передаємо сердечні вітання і побажання Проводам Українських Церков та Громадських, Молодіжних і Політичних Установ і Організацій, б. Політ ям Берези Картузької й всім іншим б. Політв'язням, як і . . одинам та всьому Українському Громадянству. — Особливо гаряче вітаємо Тих, які ще тепер за свої національні і релігійні почування караються в московсько-большевицьких тюрмах, таборах невільничої праці і психіятричних лікарнях.

ОБ'ЄДНАННЯ КОЛ. ПОЛІТВ'ЯЗНІВ БЕРЕЗИ КАРТУЗЬКОЇ

РОДИНІ, КЛІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!
бажають адвокати:

Нестор Олесницький з дружиною **Іванною**
Роман Пітьо з дружиною **Христиною**
Володимир Пітьо з дружиною **Анною**

Ірвінгтон, Н. Дж.

Веселих Свят і Щасливого Нового Року
бажають всім Приятелям і Знайомим

Мирослав, Каміля і Оля Смородські

Замість святочних карток, пересилаємо 25.00 долярів дар на Катедру Українознавства при Гарварді і 25.00 долярів на Український Музей СУА.

З Різдвом Христовим
та Новим Роком!

З нагоди Величних Свят Різдва Христового і Нового Року
вітаємо
ввесь Спортовий Актив Товариства, панок: футболу, відбиванки, гаківки, плавання, тенісу, настільного тенісу, шахів, бриджа, лещетарства і легкої атлетики, усіх Членів, Прихильників Чорноморської Січі і Спортові Централі СУАСТ, УСЦАК, Братні Спортові Товариства та все Українське Громадянство у вільному світі та в Україні із щирим бажанням провести ці Свята найбільш щасливо та радісно.

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІТЕ ЙОГО!

Управа Українського Спортово-Виховного Товариства Чорноморська Січ
НЮАРК, Н. Дж.

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІТЕ!

З Різдвом Христовим
та Новим Роком
— вітаємо —

Прихильників, Жертводавців і Добродіїв Українського Народного Дому, все наше Членство та цілу Українську Громаду Нюарку, Ірвінгтону й околиці.

Екзекутивна Рада Українського Народного Дому в Ірвінґтоні

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
всім Читачам нашого цікавого місячника
— бажає —

Видавництво „Наш Голос"
"OUR VOICE"
133 Lafayette Avenue, Trenton, N.J. 08610

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!

Родині, Приятелям і Знайомим
бажають

д-р Юрій і Оксана Тритяки
з донею **Аретою**

Д-р ЕВГЕН і Д-р Павло Омельські

бажають своїм Рідним, Приятелям і Знайомим і всім у Батьківщині й по всіх закутинах світу розпорошеним Українцям приємних і надійних хвилин

з нагоди Свят Різдва Христового.

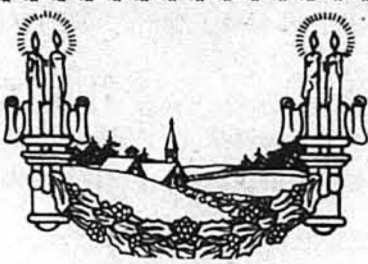
Роздумуючи й переживаючи містерію народження і об'явлення Божої Правди Христа Спасителя, варта всім нам Українцям призадуматися над обставиною, що в часі нашого історичного існування ми перший раз осягнули золоту нагоду винести питання української національної окремішкости та державної незалежности на міжнародне поле, шляхом постійної науково-дослідної праці наших Катедр Українознавства та Укр. Наукового Інституту в найбільше світом респектованому американському Гарвардському Університеті, що на ньому постійно студіює і свій світогляд оформлює інтелектуальна еліта не тільки Америки, але й цілого світу!

У вірі й переконанні, що Український Науковий Центр Гарварду буде корисний для нашого поневоленого народу.

Вітаю Всіх українським християнським привітом:

Христос Народився!

Д-р Евген Омельський

Управа Відділу Українського Конгресового Комітету Америки у Філядельфії, Па.

вітає

з Різдвом Христовим і Новим Роком

Президента й Членів Керівних Органів Централі УККА, Управи організацій, установ і товарист у системі УККА й усе їх членство, а зокрема платників Українського Народного Фонду й цілу Українську Громаду Філядельфії — та бажає їм твердої віри в неминучу перемогу Української Правди і якнайкращих успіхів у допомозі Українському Народові здобути Волю.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Товариство Українських Інженерів Америки

шле

РІЗДВЯНІ й НОВОРІЧНІ ПОБАЖАННЯ

Первоієрархам Українських Церков, Українському Народові на Рідних Землях, зокрема Українським Інженерам, Центральним Українським Установам та українським науковим, професійним і громадським Організаціям у вільному світі.

Щиро вітаємо

з Різдвом Христовим і Новим Роком
Управи Відділів, Членів ТУІА і їх Родини.
Христос Рождається!

За Головну Управу:

Інж. ЮРІЙ ГОНЧАРЕНКО, *голова*
Інж. ОЛЕКСА СОЛТИСИК, *секретар*

З Різдвом Святим
Веселих та Щасливих Свят

бажають
Родині, Друзям та Пацієнтам

д-р Юрій, Люба та Андрій Стефанівські

Замість поіменних святочних карток з побажаннями
Веселих Свят Різдва Христового
і Нового Року
на Український Музей в Ню Йорку 50.00 дол. зложили

д-р Ярослав, Оля і Місьо Ставничі

Ратерфорд, Н. Дж.

Родині, Приятелям і Знайомим
Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
бажають

Д-р Орест і Д-р Зірка Мрищуки з дітьми Лярисою і Орестом

Українське Лікарське Товариство Північної Америки

бажає

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!

Ієрархам усіх Українських Церков, усім Українським Установам, Товариствам, Організаціям, нашим Членам і всьому Українському Громадянству.

За Головну Управу:

Д-р АХІЛЬ ХРЕПТОВСЬКИЙ, голова
Д-р МИРОСЛАВ КОЛЕНСЬКИЙ, секретар

Українська Федеральна Кредитова Кооператива

„САМОПОМІЧ"

у Філядельфії, Па.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
І НОВИМ РОКОМ
щиро вітає
НАШИХ ЧЛЕНІВ і ПРИХИЛЬНИКІВ.

ДИРЕКЦІЯ

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року 1977
бажає всім своїм Приятелям

Українська Музична Фундація

Начальному Пластунові
ГПРаді і ГПБулаві, КПРаді і КПСтаршині, всім Сеніорським і Старшопластунським Куреням, Курінним Отаманам, Старшинам і всій Братії Загону „Червоної Калини" і їхнім Родинам,

Веселих Свят та Щасливого Нового Року!

бажає

Старшина Загону „Червона Калина"

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

Починається четверте десятиріччя існування і праці Українського Конгресового Комітету Америки.

В минулих роках **УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА** своїми вплатами

НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ

підтримала, поглибила й скріпила його працю, за що складаємо їй нашу сердечну подяку.

Ukrainian Congress Committee of America — 203, 2nd Avenue, New York, N.Y. 10003

З Різдвом Христовим
і
Новим Роком!
всім Рідним, Приятелям, Знайомим і Пацієнтам
НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
пересилають
д-р Роман і Евгенія Дикі
з родиною

Христос Раждається!
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
щирі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— пересилають —
д-р Роман і Ольга Граб

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року!
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
д-р Остап і Віра Тершаківці
з донечками
Дорою і Анісою

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
бажають
д-р Іван і Наталія
Макаревич

Рідні, Друзям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Рождества Христового
та
Щасливого Нового Року!
бажають
д-р Богдар, Марта, Ляриса,
Христя і Марко Ворохи

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
з нагоди Різдва Христового
та Нового Року
Рідним, Приятелям і Знайомим
пересилають
д-р Богдан і Богданна Худьо
з донями

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ
І ШАНОВНИМ ПАЦІЄНТАМ
пересилають
д-р Ярослав, Марта, Марко,
Александер і Борис Яримовичі

З РІЗДВОМ СВЯТИМ
та Новим Роком
НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
РІДНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
— шле —
д-р Степан, Степанія, Роман
і Росанна Ворохи

Рідним, Приятелям, Знайомим і Колегам
Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!
пересилають
д-р Іван і Олександра
Кизики з дітьми
Ню Гейвен, Конн.

ХРИСТОС РОДИВСЯ!
СЛАВІТЕ!
Рідні, Приятелям та Знайомим
шлемо сердечний
Різдвяний та Новорічний Привіт
д-р Андрій і Ліда Лемішки
зі сином Ігорем Ростиславом

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
щирі побажання
Веселих Свят
і
Щасливого Нового Року!
бажають
д-р Любомир і Люба
Трешневські
Детройт, Мич.

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят Різдва Христового
— та —
Щасливого Нового Року
— бажають —
д-р Роман і Наталія
Кравчуки

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
— та —
Щасливого Нового Року!
— бажають —
д-р Софія і д-р Богдан
Шебунчаки
З РОДИНОЮ

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року!
засилають
РІДНИМ, ДРУЗЯМ та ЗНАЙОМИМ
Ольга і д-р Микола
Кузьмовичі

РІДНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
Різдва Христового
— та —
Щасливого Нового Року
— бажає —
д-р Борис Филипчак
з Родиною
Пассайк, Н. Дж. — 57 Passaic Ave.

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року!
— бажає —
д-р Роберт Павло Кейбіда
РОДИННИЙ ДЕНТИСТ
1855 Springfield Avenue, Maplewood, N.J. 07040
Tel.: (201) 761-4831

Радісних Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!
Рідні, Приятелям та Знайомим
бажають
д-р Марко і д-р Людміла
Олесницькі з родиною

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року!
Рідним, Приятелям та Знайомим
сердечно бажають
д-р Всеволод і Лідія
Когутяки
з дітьми РОМЦЕЮ і ЮРЧИКОМ

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року!
— бажають —
РІДНІ, ТОВАРИШАМ, ЗНАЙОМИМ
І ШАНОВНИМ ПАЦІЄНТАМ
д-р Маркіян і Янка
Міґоцькі з Доньками
Кліфтон, Н. Дж.

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!
Колегам, Знайомим і Пацієнтам
бажають
Дзвенислава і д-р Любомир
Явний з родиною
С. Орендж, Н. Дж.

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
— БАЖАЮТЬ —
д-р Адам і Ліда Якимів
з родиною

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
і
Щасливого Нового Року!
бажають
д-р Богдана Свистун
з родиною

В день Різдва Христового
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Рідним, Приятелям і Знайомим
бажають
д-р Евген і Лідія
Грабарчук з Дітьми

РАДІСНИХ СВЯТ
Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року
Рідним, Приятелям, Пацієнтам і Знайомим
щиро бажають
д-р Любомир і Оксана
Кузьмаки
з донечкою РОКСОЛЯНКОЮ

Веселих Свят
Різдва Христового
— та —
Щасливого Нового Року!
РІДНІ і ЗНАЙОМИМ
бажає
д-р Григорій Явний
з Родиною

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
РОДИНІ, ЗНАЙОМИМ і ПРИЯТЕЛЯМ
бажає
д-р Тарас Шеґедин
з Родиною

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ВСІМ ПАЦІЄНТАМ
щиро бажає
д-р Василь Саляк з Родиною

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям, Пацієнтам і Знайомим
бажають —
д-р Ігор, Марта, Александра
і Діяна Бачинські
інж. Олег, Оксана, Андрій
і Марта Бачинські
Джерзі Сіті, Н. Дж.

Рідні, Приятелям і Знайомим
Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!
бажають
д-р Володимир і Лідія
Мартинці з Ріднею

З Торжеством Різдва Христового
і з Новим Роком
бажають
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ВСЬОГО НАЙКРАЩОГО
всім Рідним, Приятелям і Знайомим
Іванна і Микола Чировські
з дітьми
ЛЕВОМ з дружиною МАРІЄЮ (з дому ГЕВРИК)
та ЮРІЄМ, АНДРІЄМ і ІВАНОМ

Замість окремих Святочних Привітань
з нагоди
Різдва Христового і Нового Року
складаю 100.00 дол. на Стипендійний Фонд Українського Лікарського Товариства Північної Америки.
Д-р Стефанія Гук з Родиною
С. Орендж, Н. Дж.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Щасливих і Радісних Свят
Різдва Христового та Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
д-р Олександер, Ярослава, Борис,
Марко Гудзяки

Веселих Свят Різдва Христового
Родині, Приятелям і Знайомим
бажають
д-р Зенон і Надя Матківські
з дітьми: Зенею, Любцею, Оленкою
і Еріком Левом

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
Родині, Приятелям і Знайомим
— бажають —
д-р Юрій і Надія Кігічаки
з донями
Романною, Тетяною і Надією

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року!
РОДИНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Святослав і Люба
Ворохи
з дітьми:
АДРІЯНОМ, ЮРІЄМ, МИРОСЛАВОМ І УЛЯНОЮ

Веселих Свят!

З Празником Різдва Христового

щире і сердечне Христос Рождається, а з

Новим Роком

обильних Божих Благодатей,
усім Землякам-Золочівцям і усім Приятелям
засилає

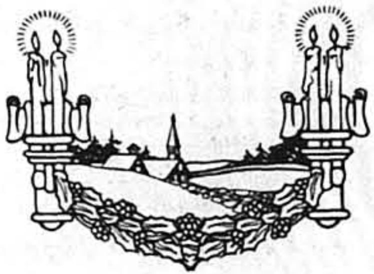
о. Любомир Мудрий
з родиною

З далекої Савді Арабії пересилаємо найщиріші побажання
Рідні, Друзям і Знайомим!

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

Всім Вам бажаємо кріпкого здоров'я та щастя!

Слава, Остап і Мирон Олесницькі

Веселих Свят

та

Щасливого Нового Року!

ВШ. КЛІЄНТАМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

— бажає —

адвокат Іван Романишин
з РОДИНОЮ

Родині, Знайомим і Приятелям

Веселих Свят
і
Щасливого Нового Року!

бажають

Таїсса, Ярослав, Мотря
і Роман Турянські

Христос Рождається!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Дорогим Гостям, Приятелям і Родині
бажає

д-р Роман і Зузанна Сапович

ВІЛЛЯ „ЛІДІЯ" — Морський Ресорт

L I D I A

APARTMENT and ROOMS
128 E. Crocus Rd., Wildwood Crest, N.J. 08260
Phone: (Area 609) 522-3348

В Е С Е Л И Х   С В Я Т
Рождества Христового
і
Щасливого Нового Року!
бажає
своїм Клієнтам і всьому Українському Народові

Маркусь Лев

власник

INTERNATIONAL TAILORING and DRY CLEANING
1098 18th Avenue, Newark, N.J.

Рідні, Друзям і Знайомим
РАДІСНИХ СВЯТ
Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!
бажають

Іванка і Нестор
Олесницькі

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
РОДИНІ, ДРУЗЯМ ТА ЗНАЙОМИМ
з а с и л а ю т ь
Анатоль і Марія, Богдан, Лідія і Данилко
Ірвінгтон, Н. Дж. **ДОМАРАЦЬКІ**

Найкращі побажання з нагоди

Свят Різдва Христового і Нового Року

Родині, Приятелям і Знайомим
— бажають —

Марія і Віктор Роговські

Ірвінгтон, Н.Дж.

З надходячими Святами Рождества Христового
вітаємо нашу Родину, Приятелів, Знайомих
та наших Гостей з Гантеру і бажаємо
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

ОКСАНА і ОРЕСТ КЛЮФАС Довер, Н. Дж.
МАРТА і ЮРІЙ КЛЮФАС, з Дітьми,
Ратерфорд, Н. Дж.
ОКСАНА і КОНСТАНТИН КЛЮФАС
з Дітьми, Сан Антоніо, Тексас

Веселих Свят 1976 року
та
Щасливого Нового Року 1977

Найкращі побажання нашій Родині, Приятелям і Клієнтам, де б вони не були - в ЗСА, Україні і в кожній частині світу. Нехай новонароджений Христос благословить Вас на завжди найкращим здоров'ям й успішним життям.

Михайло, Анна
і син Михайло IV Матияш

Обезпеченевий аґент, брокер і нотар
MANUFACTURERS LIFE INSURANCE CO.
173 Stuyvesant Avenue Newark, N.J. 07106
Res. 373-1688 або Bus. 467-2180

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року!

Приятелям, Клієнтам і Знайомим

бажає

адвокат

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
з дружиною Мартою

Веселих Свят Різдва Христового
і
Нового Року
бажають
Родині, Друзям, Приятелям та Знайомим

Володимир і Віра
Роговські

154 Tuxedo Pkwy, Newark, N.J.

РІДНІ і ПРИЯТЕЛЯМ
Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
бажають

Ольга і Олександер Смалі
з РОДИНОЮ

29 Rutgers Street Maplewood, N.J. 07040

Веселих Свят!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
РІЗДВЯНИЙ ПРИВІТ
Рідні по обидвох сторонах Океану та Знайомим
пересилають

АДРІЯН і ЛЮБА ЛАПИЧАКИ

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року!

Родині, Приятелям, Знайомим
і всім ВП. Покупцям

бажають

ТУСЯ і ДМИТРО БОГАЧ

власники

Української Крамниці „СІЧ"
в Пассейку, Н. Дж.

165 Hope Avenue, Passaic, N.J. Tel. 472-2303

Всім Рідним, Приятелям і Знайомим

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

бажають

Теофіль і Марія Остапюки

Mendham, N.J.

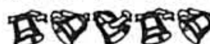
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

Родині, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ та
ВСЬОГО ДОБРА в НОВОМУ РОЦІ

бажають

ДМИТРО, МАРІЯ і АНЯ ДИДИК та
інж. МИХАЙЛО і ЛІДІЯ ДИДИК
з дітьми: **МАРКІЯНОМ і ДАНИЛОМ**

Фенікс, Арізона

Друзям і Знайомим бажаємо
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ,
а замість святочних карток висилаємо
60.00 долярів на сиротинець в Аргентині.

ЛІДА і ЗЕНОН КОЗАКИ
ОЛЬГА і МИХАЙЛО МОЧУЛИ
ВОЛОДИМИРА й ЕВГЕН ШИПАЙЛИ

Дорогій Родині та Приятелям

з нагоди Різдва Христового та Нового Року

здоров'я, щастя та всього добра бажають

Марія і Христина Блаженко

Кліфтон, Н. Дж.

СЕРДЕЧНІ ПОБАЖАННЯ

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року!

усім нашим Рідним і Приятелям
бажають

Люба і Роман
Роксоляна і Богдан
і Зірка Галібеї

З Різдвом Христовим і Новим Роком!

бажаємо Родині, Знайомим і Клієнтам
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

МАРІЙКА і ОМЕЛЯН ГЕЛЬБІК
з донечками АДРІЯНОЮ і ЗЕНЕЮ
та НАДІЯ СТАДНИЦЬКА

РІДНІ, ДРУЗЯМ
бажають
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

ПЕТРО ПОСТОЛЮК
ІРЕНА і ЮРІЙ ПОТОЧНЯКИ
з дітьми: **АНТОНІЄМ і ЛІДОЮ**

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІТЕ!
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ та НОВИМ РОКОМ
всіх наших Приятелів та Знайомих
— вітає —

ЮЛІЯ та МИХАЙЛО ДОБОШ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!
Рідних, Приятелів і Знайомих
щиро вітають

СОФІЯ й ІРИНЕЙ ТЕМНИЦЬКІ
та сини: ВЛОДКО, ЮРКО й ОРЕСТ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Приятелям і Знайомим
пересилає

СОФІЯ ОЛЕСНИЦЬКА

Нюарк, Н. Дж.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Рідні, Друзям та Знайомим
— бажають —

ЄВГЕНІЯ і АНДРІЙ РАТИЧІ
МИХАЙЛИНА МОСОРА

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
Рідні, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають

НАТАЛКА, МИРОН, МАРТА і ХРИСТЯ
ВОЗНЯКИ
ГАННА ЧАЙКІВСЬКА

РОДИНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажають —

БОГДАН ГІРНЯК з РОДИНОЮ

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
РІДНІ, ДРУЗЯМ та ЗНАЙОМИМ
— бажають —

ІВАН, СТЕФА, ІГОР, ОЛЕГ
і СОНЯ ЛУКІВ

40 Ridgewood Avenue, Irvington, N.J.

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

бажають

Рідним, Приятелям і Знайомим

Осипа Черник
сини: ОРЕСТ з дружиною РОМОЮ
ЗЕНОН і ЮРІЙ

Родині, Приятелям і Знайомим
найсердечніші побажання

Веселих Свят Різдва Христового,
Щасливого Нового Року
та сповнення всіх мрій

бажають

Марія, Богдан і Роксоляна Робаки

Всім нашим Приятелям і Знайомим
вітаємо щиро й сердечно всім добром

з Різдвом Христовим і Новим Роком

Ірена й Петро
Оленка, Юрко й Маруся Стерчо

Рідні, Приятелям та нашим Вакаційникам

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

бажають

Р. і А. Яськів

Оселя „ЖУРАВЛІ"

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

щиро вітаємо всіх наших ВШановних Гостей, Симпатиків і Приятелів, і сердечно дякуємо їм за їхню прихильність, вирозумілість, за підтримку та відвідування нашої Оселі.

ВСІМ ПРАЦІВНИКАМ СОЮЗІВКИ, ЧЛЕНАМ І УРЯДНИКАМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, БАЖАЄМО УСЬОГО ДОБРА-ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я ТА НАЙКРАЩИХ УСПІХІВ У НОВОМУ 1977 Р.

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

За Управу Союзівки: ВОЛОДИМИР КВАС

TO ALL OUR GUESTS AND FRIENDS WHO PATRONIZE OUR ESTATE AND TO ALL EMPLOYEES AND TO ALL MEMBERS AND OFFICERS OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION WE EXTEND

BEST WISHES FOR

A JOYOUS CHRISTMAS
A HAPPY NEW YEAR!

SOYUZIVKA,
WALTER KWAS, Manage

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Замість особистих побажань Рідні і Приятелям, складаємо даток на потреби Української Католицької Церкви в Бразилії.

Стефанія й Осип ФЕДОРИКА

Знагоди
РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ
Рідним, Друзям і Знайомим бажають всього найкращого
ЕМАНЮІЛ і АННА ПРИТУЛИ
з Родиною
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
щиро вітаю
Рідних, Друзів і Знайомих в краю і закордоном.
ВОЛОДИМИР КЛЬОЦ

Рідних, Друзів і Знайомих
щиро вітаємо
з Різдвом Христовим і Новим Роком
за новим і старим стилем.
ТАЇСА і ПЕТРО БОГДАНСЬКІ

Рідним, Своякам і Знайомим пересилає щирі побажання

ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ РІЗДВА і НОВОГО РОКУ

Мгр СТЕПАН ВОЛЯНСЬКИЙ зі СИНОМ

Рідним, Приятелям і Знайомим —
з нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ.
здоров'я, щастя, многих літ і всего найкращого
бажає **АЛЕКСАНДРА СЕНЮТА**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають Рідні, Приятелям і Знайомим
по обох боках океану —

Ірена, Роман, Віктор і Христя Лапичаки

Родині, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажають—

АННА і ПЕТРО ДІДУХИ

В День РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
найщиріші побажання Родині, Приятелям і Знайомим, Братам і Сестрам на Рідних Землях і всьому Українському Народові по цілому світі засилає —

ВАСИЛЬ ВОРОНКЕВИЧ з РОДИНОЮ
Байон, Н. Дж.

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО та НОВОГО РОКУ
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
бажає Родині, Приятелям і Знайомим —

ЛІДА РУБЧАК зі сином ЮРІЄМ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Рідні, Друзям та Знайомим
бажають
інж. **ІВАН, ЛЮБА, ЮРІЙ і БОРИС ТУРЯНСЬКІ**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
усій Родині, Знайомим та всім Членам Відділу 200 в Озон Парку, які святкують за новим календарем Різдво Христове і Новий Рік
бажає доброго здоров'я, щастя та всього добра
ІВАН ПРИГОДА з РОДИНОЮ
в Озон Парку
Секретар Відд. 200 в Озон Парку
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Рідні, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ — бажають —
ЗЕНЯ і ІВАН БУЦДЗЯКИ
з синами **АЛЕКСАНДРОМ і ІЗИДОРОМ**
та КАРОЛИНА ЛАВРИШКО

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Приятелям і Знайомим
бажають
ЛЯРІССА, ДМИТРО, РОКСОЛЯНА, РОСТИСЛАВ ОРЕСТ та АДРІЯН ПЕНЦАКИ
Ракавей, Н. Дж.

Родині, Друзям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
Галина Чехут
С. Орендж, Н. Дж.

Веселих Свят!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
— вітаємо —
Родину — Приятелів — Знайомих
по обидвох боках Океану
Ярослава, Зенон і Христя та мама Евстахія
СНИЛИКИ

Рідні, Приятелям і Знайомим
Різдва Христового
та
Нового Року
бажають
Стефанія і Йосиф Іванчуки
з Родинами

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року!
Родині, Приятелям,
зокрема Українській Громаді м. Нюарку

Марія і Павло Гарматій,
син д-р Мирон з дружиною Лідою
і сином Марком,
дочка Марійка Бойчук з мужем Орестом
і донею Адріяною

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ
нашим Рідним, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ВСЯКОГО ДОБРА
щиро бажають

Леся і Василь Мочули
з дітьми: **Мусею, Ромком і Богданом**

Родині, Приятелям і Знайомим
Веселих Свят і Щасливого Нового Року
бажають
Стефан і Анна Макух
та Богданна Макух

Філядельфія, Па.

Родині, Друзям і Знайомим
Веселих Свят і Щасливого Нового Року
бажають
Оркестра „ІЗМАРАГД"
мистецькі керівники
Юрій Гірняк — Оксана Борбич-Кордуба
347 Sherman Street, Passaic, N.J. 07055
(201) 773-5621

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
бажають
власники віллі „ЮЛІЯННА" у морськім ресорті
Вайлдвуд Крест, Н. Дж., 119 Вест, Гетер Ровд
Галина і Юліян Бернадини
5027 Н 12-та вулиця
Філядельфія, Па. 19141.
(215) GL 5-7434

ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ і КЛІЄНТАМ
Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!
бажає

Роман Ричок з родиною

ROMAN RYCHOK
Real Estate — Insurance
1339 Springfield Avenue, Irvington, N.J. 07111
373-6434 — 373-6453

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого, Здорового Нового Року
всім своїм Приятелям і Клієнтам

пересилає

Константин Михайло Кардович
Христос Рождається!

Constantine Michael Kardovich

CYPRESS HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Ave., Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (212) AP 7-2332

MEMORIAL ERECTED IN ALL CEMETERIES

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Дорогій Родині, Приятелям, Знайомим
і Високоповажаним Покупцям нашої крамниці
бажають
Тарас і Анна Василик, власники

Trafic Liquors and Delicatessen
151 Florence Ave., Irvington, N.J. 07111
(201) 372-1129

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
Родині, Приятелям, Знайомим
та Високоповажаним Клієнтам
бажають
Петро і Ліда Чумадевські
власники ювелірної крамниці

PRESTIGE
1284 Springfield Ave., Irvington, N.J. 07111
Tel. (201) 399-8960

Анна і Василь Ференц
власники гостинниці під назвою

ROXY'S CAFE

на Савт Сайд, Піттсбург, Па.
бажають
всім Односельчанам з села Липя і Вовче та всім Клієнтам, Приятелям і Знайомим
Веселих Свят Рождества Христового
та Щасливого Нового Року!
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Родина ФЕРЕНЦ

Веселих Свят!

Веселих Свят
— та —
Щасливого Нового Року!
— бажає —
ВСІМ СВОЇМ ПРИЯТЕЛЯМ
Оркестра „Темпо"
ІРИНЕЙ КОВАЛЬ
(201) 464 5806
„...нема музики без „ТЕМПО"

Веселих Свят
Рождества Христового
та
Щасливого Нового Року
Рідним, Приятелям, Покупцям і всьому Українському Громадянству
бажають
Йосиф і Марія Ганусей
ВЛАСНИКИ МУЗИЧНОЇ КОМПАНІЇ
244 W. Girard Ave., Philadelphia, Pa. 19123 MA 7-3093

Веселих Свят
Рождества Христового
— і —
Щасливого Нового Року
бажає
Іван Гасин
НАЙСТАРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ й ОКОЛИЦЯХ
HASYN FUNERAL HOME
4244-48 Old York Rd., Philadelphia, Pa. GL 5-1400

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року
— бажає —
Українська Квітярня
"FERNCO"
Різдвяні прикраси могил — Букети — Корсажі
Весільні квіти — Шпитальні квіти
Похоронні вінки
890 Springfield Avenue, Irvington, N.J. Tel.: 371-4197

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року
— бажають —
Брати Івасечко
JERRY'S SUNOCO AUTO CENTER
908 Stuyvesant Ave., Irvington, N.J. 372-9888
Направа домашніх і заграничних авт.

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року
Родині, Приятелям, Клієнтам і Знайомим
— бажають —
Ірена і Осип Голинські
з ДІТЬМИ
власники
EXPERT ELECTRICAL SERVICE
50 Hillside Terr., Irvington, N.J. 07111. Tel.: 374-1807

РАДІСНИХ СВЯТ
РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО
Рідним, Приятелям і Покупцям
щиро бажають
Ярослав і Марія Гречка
власники Фірми
OEHLER HARDWARE
338 W. Girard Ave. Philadelphia, Pa. 19123
WA 5-2731

ЮВЕЛІРНА ФІРМА
І. Пеленський
— бажає —
Веселих Свят
і
Щасливого Нового Року!
Шановним Покупцям, Родині і Знайомим
1260 Springfield Ave., Newark, N.J. Tel.: 375-2467

З Різдвом Христовим
З Новим Роком
та Святим Йорданом
Благослови
Боже
Здоровлям
-Щастям
-Любовію
-Добром.

Щирі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Шановним Відборцям, Покупцям, Знайомим
та Друзям Дивізійникам
бажає

РОМАН ІВАНИЦЬКИЙ

(DELTO SPORTSWEAR CO.)
136 First Avenue New York, N.Y. 10009
(212) 228-2266

БУДЬМО ВІРНІ..!

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ські власті не дуже то ще напастували нашу Церкву, бо рахувались ще із живим Митрополитом Андреєм і з українським народом, не дуже то підкореним. Але вже в 1945 року арештували Митрополита Йосифа, чотирьох єпископів і ряд священиків. Їм закинено потім, мовляв, зраду проти совєтського народу та батьківщини. Потім арештовано двох ще інших єпископів, що залишилися. Подібна нагінка була теж влаштована проти Української Автокефальної Церкви, яку совєти зліквідували з їх Митрополитом Василем Липківським на чолі. Враз із арештуванням наших Владик й інших патріотів совєти повели шалену пропаганду проти Святішого Отця Папи Римського і проти Ватикану, мовляв, „ворогів" українського народу. Арештованим єпископам пропоновано свободу і почесті в Православній Церкві, щоб тільки вони відреклися Папи і признали своїм зверхником московського патріярха. А щоб надати такому жорстокому переслідуванню законні вигляди, мовляв, поворотові до матірньої Церкви, скликано під багнетами нібито Синод до Львова в днях 8-10 березня 1946 р. Тому, отже, тридцять років! І там, під наглядом представників московської Церкви, поліції — в рясах священичих і під проводом кількох наших відступників-ренегатів, мала частина наших священиків, які залишилися ще на волі, була приневолена взяти участь у тому ганебному соборі і нібито зірвати з Католицькою Церквою.

В той спосіб московська Церква при помочі безбожного уряду бажала скасувати, мовляв, ненависну для неї Унію, що її та Церква вважала провокацією, і перекреслити Берестейський Синод, який в XVI ст. при участі більшости українсько-білоруських єпископів приявив єдність з Апостольським Престолом в Римі. Треба знати, що той нібито Синод, зібраний большевицьким урядом до Львова, — не має правосильного значення, бож на ньому не було жадного єпископа Української Католицької Церкви, і він не представляв більшости нашого духовенства й народу.

Знаємо, що понад триста підписів українських священиків, зібраних у Львові, запротестували проти насильного поступування супроти нашої Церкви, і вислало в тій цілі делеґацію до Москви. Те, розуміється, викликало нову хвилю арештів та переслідувань. Роблено зокрема сильний натиск на священиків, щоб вони нібито добровільно приєднались до Православної Церкви. Ті, що відмовлялись, були арештовані, мучені, вислані на примусові роботи, де то їх мали „перевиховувати" способами просто нелюдськими, щоб їх зломати фізично і морально. Тому не дивуймося дуже, що частина нашого клиру пішла була тоді бодай на зверхню співпрацю з московським православ'ям. Різні мотиви могли таким промовляти, а між ними може й добро душ, які були б у протилежному разі зовсім позбавлені духової опіки.

Остаточне оправдання таких вчинків треба залишити Господеві, який пронизує людські серця. Ще тим самим наша Церква не перестала існувати. Так, як не перестала існувати французька Католицька Церква за французької революції у XVIII ст., коли частина священства у Франції під багнетами підписала т.зв. „цивільну конституцію клиру". А було таких священиків до 52-55%. Та конституція ухвалила була незалежність французької Церкви від Папи Римського та приписала вибори на священиків і єпископів.

Подібна доля, як в Галичині, зустріла теж нашу закарпатську Українсько-Руську Церкву. Там загинув мученичою смертю 1947 року єпископ Мукачівський, Преосв. Теодор Ромжа. Церкву Закарпатську приєднано силою до московського патріярхату 1949 року. Те саме зустрінуло Пряшівську Епархію, яка входила в склад Словаччини. Єпископів Павла Гойдича та Василія Гопка арештовано 1950 р. Арештовано теж Преосв. Шімрака, єпископа Греко-Католицької Церкви в Югославії. Совєти сягнули також по нашу Церкву на еміграції в Німеччині, арештуючи в Берліні Апостольського Адміністратора о. д-ра Петра Вергуна. І вони були б поліквідували наші Церкви по інших сторонах українського поселення, чи то в Европі, чи то поза океаном, коли були б могли.

Але Господь врятував нашу Церкву на еміграції напевно теж в тому намірені, щоб, як прийде хвилина всілі, — а вона напевно прийде, бо справедливість мусить мати останнє слово, — щоб наша Церква могла продовжувати своє спасенне діло на рідних землях України.

А покищо, Браття і Сестри, будьмо вірні Богові, нашому св. Обрядові, нашому Народові, змагаймося до скріплення нашої Помісної Церкви, включімся жертвенно в наміри Святої Вселенської Церкви, яка голосить примирення й любов до братів інших Віровизнань, навіть тих, що глядать на нас неприхильно, а то й ворожо, щоб і вони вдарилися в груди, не лише ми, за наші гріхи й за гріхи наших Предків проти християнської любови. Простім тим всім, що нам кривду заподіяли, щоб і Господь простив довги та провини наші. Несім жертвенно той хрест, що його Боже Провидіння наложило на нашу Церкви, яка своїм терпінням має виповняти своє завдання до часу. Покажімся в той спосіб гідними учнями Христа, який на те прийшов на цей світ, щоб нам заявити: хто хоче бути моїм учнем, нехай візьме свій хрест і йде вслід за Мною.

І Він не лише нам таке заявив, але теж своїм власним життям засвідчив нам свою любов тоді, коли ми були Його ворогами, та відкупив нас своєю смертю від вічної загибелі. Працюймо жертвенно і молімся, щоб Св. Церква в нагороду за терпіння нашого Народу завершила будову нашої Церкви формою, що відповідає духові нашої історії, та піднесла й визнала нашого Страдальця, Блаженнішого Иосифа, в ряди Патріярхів нашої Католицької Церкви, щоби Він в повних ще силах міг гуртувати розпорошений наш народ по всьому вільному світі та щоб своїм світлим прикладом заохочував і кріпив всіх терплячих в Рідному Краю, Україні, до мужньої витривалости аж до тієї блаженної хвилини.

І в цей радісний Празник Різдва Христового, коли між нами є Той, що прийшов спасти грішний світ, сповнім наші серця незломною надією, що Він знайде час і спосіб, щоби прийти нам з допомогою та дати нашій многострадальній Церкві й нашому українському народові повну перемогу над злом. „З нами Бог, — співає наша Свята Церква, — розумійте народи, і покоряйтеся, бо з нами Бог!"

В цей радісний час Різдва Христового шлемо наш братній привіт і наші найщиріші побажання нашим Братам і Сестрам на Рідних Землях та просимо Новонародженого Христа прискорити радісний день їхнього релігійного й національного освободження.

Водночас вітаємо Вас усіх, Дорогі Браття і Сестри, нашим радісним різдвяним привітом „Христос Рождається" та бажаємо Вам усім Щасливого Нового Року. Дай Боже, щоби наступний 1977-ий рік був для нашої Церкви і для нашого українського народу роком повного релігійного і національного освободження.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

БЛАГОСЛОВЕННЯ ГОСПОДНЄ НА ВАС!

Різдво Христове 1976/77.

† ЙОСИФ
Кардинал і Патріярх

і Єрархія Помісної Української Католицької Церкви

РІЗДВО — ЦЕ БЛАГОВІСТЯ РАДОСТИ ВЕЛИКОЇ

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА

„Не лякайтесь, бо я ось благовіщу вам радість велику, що станеться людям усім. Бо сьогодні в Давидовім місті народився для вас Спаситель, Який є Христос Господь"

(Єв. Луки 2:10-110.

Дорогі Брати та Сестри, що живете в поневоленій Україні та розсіяні по цілому світові!

Всеукраїнське Євангельсько-Баптистське Братство, як Українська Баптистська Церква, засилає Вам палкий привіт надії, привіт радости правдивої та бажає Вам благословенних свят Різдва Христового.

Євангелія Різдва є однією із дорогоцінних перлин Великого Благовістя, яке в чудовий спосіб усе глибше і глибше розкриває таїни Божої любови, якою „Бог так полюбив світ, що дав Сина Свого Одинородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне" (Єв. Івана 3:16).

У святкові дні цього особливого року відзначення 200-річчя свободи в ЗСА, яка має бути невід'ємним правом кожної людини, але якої позбавлений наш народ в Україні, та 100-річчя Українського Поселення на вільній землі Вашінґтона, занурімся глибше душами нашими в Євангелію Різдва, яка об'являє нам великі духовні скарби:

I. Чудове благовістя — добра новина. Сьогодні преса, радіо, телебачення приносять людям жахливі вісті. Неспокій, заворушення, неморальність, неволя, яка тяжить над Україною й іншими поневоленими народами, — це жахлива реальність нашого часу.Світ в огні незадоволення і тільки ще один вибух обурення проти несправедливости може принести нове кровопролиття. У такому стані є наш світ і в такому стані був світ перед приходом Христа. Людство, для зміни, потребувало доброї новини і вона була проголошена янголом із неба у ніч Христового Різдва. Чи не такого благовістя потребує світ сьогодні? Чи не такого благовістя потребує наша душа.

II. Блаженні наслідки — радість велика. Як часто переживаєте Ви радість велику? Ми маємо на думці не хвилеві та світські розкоші, а глибоке задоволення душі. Благовістя Різдва принесло цю радість велику для всіх засмучених, для всіх поневолених, для всіх переслідуваних.

III. Вселюдське благовістя — „людям усім". Воно необмежене. Воно не призначене для однієї кляси людей. Слово Євангелії універсальне і воно має в собі те, чого потребують усі люди усіх віків, слово всесвітнього примирення (Кор. 5:20),вселюдського братерства, справедливости й волі для всіх людей.

IV. Здійснення пророцтв — в „Давидовім місті". Благовістя це не було тільки виявом часу. Воно — вічне, як вічний Сам Бог. Воно тільки здійснилося в призначений Богом час ув історії людства. „Як настало ж виповнення часу, Бог послав Сина Свого (Гал. 4:4), щоб викупити підзаконних" і вчинити нас вільними спадкоємцями Божими. „Тому ти вже не раб, а син" — вільний. Оце дух Різдва — свобода й спасіння для всіх!

V. Могутній Визволитель — „Спаситель, який є Христос Господь". Найбільший момент в історії — це втілення Сина Божого. Христос прийняв тіло людське не для того, щоб бути світським володарем, політичним діячем, соціяльним реформатором, але — Спасителем від гріха. Все нещастя людства, вся трагедія світу — це гріх. Гріх поневолює, гріх роз'єднує, гріх деґрадує гідність людини. Але і ця проблема може бути розв'язана Христом. Він Єдиний не віддав гріха (Рим. 5:21), але взяв на Себе наші провини, щоб нас визволити з неволі. Благовістя Різдва — це маніфест свободи. Так, „Христос для волі нас визволив. Тож стійте в ній та не піддавайтеся знову в ярмо рабства!"(Гал.5:1).

Святкуймо Різдво з радістю великою, бо ж „Нині радість стала, яка не бувала"...

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! — СЛАВМО ЙОГО!

Пастор Олекса Гарбузюк,
Голова
Всеукраїнського ЄвБ Братства

Пастор Володимир Домашовець,
Генеральний секретар

Різдво Христове
1976 Року Божого

Українські і американські...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

економічні справи взаємного зацікавлення.

Господарями-посередниками цього прийняття були головні екзекутивні урядовці УНСоюзу — предсідник Йосип Лисогір, заступник предсідника д-р Іван Флис, секретар Володимир Сохан, касир мгр Уляна Дячук і організатор Степан Гавриш. Прийняття влаштував управитель Союзівки Володимир Квас, який прибув сюди із трьома асистентами.

В прийнятті взяли участь представники підприємств, що мають свої бюра в будівлі УНСоюзу: Люїс Барейл, старший віцепрезидент фірми Віден; Дональд Дівайн, голова Ради Директорів фірми Фріман Секюрітіс; Джон МекЕрлеян, президент фірми Фріман; Роб Блюстоун, рівнож із фірми Фріман; і Леонард Меєр, співласник фірми Меєр і Швайцер.

Із українських фінансистів на прийняття прибули: Василь Модрейко з фірми Дін Віттер; Іван Кузів (Вайт Велд і ко.); Данило Проць (Лоб, Роудс і ко.); Степан Гук (Королівський Банк Канади); Олена Кулик і Володимир Бакал (Мерріл Линч, Пірс, Феннер і Смит); Павло Чайка, власник фірми Чайка і ко.; Борден Осьмак (Банк Нової Шкотії);Іван Процик, мол. (контролер Нюйоркської біржі); Михайло Метрінко (А. Ґ. Едвардс і ко. та представник до нюйоркської біржі Секюрітіс Ексчейндж); Йосип Сміндак (Дженні, Монтгомері і Скотт), д-р Богдан Кекіш (Горнбловер, Вікс, Гемигілл і Нойс); та Петро Палюх (Кідер Пібоді).

Деякі із українських гостей, які були вперше в новій будівлі УНСоюзу, мали нагоду оглянути приміщення Головної Канцелярії та видавництва „Свобода", як рівнож чудовий вид на метрополію із 15-го поверху, що його займає Фірма Віден.

У РІЗДВЯНИЙ ВЕЧІР...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

— Ой, пане, боляче!

— Вибач, дитинко, вибач...

— То нічого, тільки, прошу, купіть забавки, бо я мушу поспішати.

Не йшов, а летів додому Павлусь, несучи у валізі теплі рукавиці, шапочку й хустини та ще якісь пакуночки, що той пан передав для мами і Ганнусі. Хлопчина був такий щасливий, що не помічав нічого і нікого навкруги — навіть „доброго пана", який невідступно йшов за ним.

— Мамо!Ганнусю! Дивіться, що я вам приніс! — захоплено гукав Павлусь, поспішно витягаючи пакунки. Марія переляканими очима дивилася на сина і на речі: „Де ти був? Де ти все це взяв"?

— Пан купив у мене всі забавки,які я зробив! Добрий пан, Якого мені Бог послав! — радісно викрикував Павлусь.

— Який пан? Що ти вигадуєш? Чи не говориш ти неправди? — суворо питалася мати.

— Це правда, Маріє. Наш син говорить правду! — Всі повернулися на голос. На порозі стояв „добрий пан", в його очах блищали сльози...

— Володимире!

— Маріє!

— Тату! Від радости Павлусь підскочив і так сіпнув обома руками свого чуба, що аж іскри з очей посипалися. Ганнуся зрозуміла все — кинулася до батька.Переплелися руки, змішалися сльози радости... А у вікно заглядала перша зірка, і падали, падали сніжинки.

Виставка Христини Кудрик в Едмонтоні

У днях від 19-го до 21-го листопада 1976 р. у галерії „Вест Енд" відбулася перша виставка в Едмонтоні, картин торонтонської мисткині Христини Кудрик. Виставку зорганізувала Софія Скрипник. Нижче подаємо текст доповіді, яку виголосила на відкриттю виставки Ксеня Аронець.

Христина Кудрик почала мистецькі студії в Катерини Антонович у Вінніпезі та завершила їх у Манітобському університеті, де одержала звання бакалара мистецтв у 1960 р. У часі своєї мистецької діяльности Христина Кудрик уряджувала самостійні виставки в Торонті, останньо в „Алберт Вайт" ґалерії, Гамільтоні та в Лондоні, Онтаріо, як також брала участь у групових виставках у Канаді та Америці. Едмонтонська виставка картин Христини Кудрик складається із двох частин, а саме: зі серії базованої на рослинних формах, створеної в часі від 1972 до 1974 року та найновішої серії „Звукові враження" із 1975-1976 року.

Сучасну фазу у мистецькім розвитку Кудрик можна окреслити абстрактним ліризмом. Її картини викликають у глядача ліричний настрій подібний до почувань, які виринають у слухача під час рецитації поезії або при грі музичного інструменту. Тут мисткиня покладається на зорові спостереження, вона аналізує, відокремлює, добирає, спрощує та геометрує, щоби в основі передати емоційний відгук на свої переживання пов'язані з природою, поезією, музикою та іншими зовнішніми спонуками.

Картини з першої серії, основані на формах рослинного світу, головно передають кольором захоплення мисткині, його теплою частиною спектру. Своєю поетичною інтерпретацією природи Кудрик відкриває дещо її універсального духа, ритмів і сили. В мисткині помітна схильність до безпредметности та плоских геометричних форм, які часто губляться у вібрації кольору. Цікаво відзначити, що в геометричних схемах Кудрик появляються слідні впливи примітивного символізму та знаків народних мистців давнини. Коли бувають натяки на об'єкт, вони релятивно неважливі. Її уява та творчість спрямована на успішне застосування елементів рисунку, засобами форми, кольору і фактури, та розв'язання виразових проблем. Композиція картини кристалізується із підготовчих дослідів та ескізів, у яких свідомість відограє значну ролю. Не зважаючи на це, в дальшім розвитку картини, її підхід повністю спонтанний — вона часто відхиляється від початкового концепту до значної міри. Техніка пливких фарб емалії відповідає спонтанній вдачі Кудрик, її здібності кольористичного та композиційного відчуття. Вона вливає або накладає фарбу на папір та розводить її пензлем, ножем або кусочками паперу, щоб осягнути бажаний ефект.

У найновішій серії „Звукові враження", мисткиня намагається передати свої переживання, пов'язані з звуком, в такий же безпосередній спосіб як музика це передає своїми тонами мелодійною побудовою і ритмом. Емоційний стосунок кольору переходить на холодніші відтіні, часто на зм'якшені сіро-сині тони які творять несподівані кольористичні співвідношення та глибокі резонанси. Картини Кудрик це — евокаційні предмети, конструкція яких викликує внутрішнє значення, яке впливає на глядача подібно як звук.

Концерт близького зв'язку кольору з музикою віддавна закорінений у мистецькій думці. Він був улюбленою ідеєю німецьких романтиків-мистців і музиків-композиторів XIX століття. Вагнера концерт „Гезамкунстверк" — означає з'єднання усіх мистецтв в один монументальний твір, найкращий зразок цієї форми естетики. Серед найважливіших нововведень цього періоду була зростаюча свідомість ролі кольору у всіх галузях мистецтва, як важливий фактор сам в собі, та також як засіб передавань символічних значень. Мистці того часу визнали, що форми і кольори мають силу викликувати певні емоції, які здавалося, мала здібність стимулювати тільки музика.

Щоби передати в малюнку певні переживання у безпосередній спосіб вимагало спрощених, чітких засобів виразу. В минулому поезія покладалася на слова загально прийнятого значення, малярство опиралося на реальних формах світу. Тільки музика була звільнена від будьяких виключних значень. Новотвори мистецтва XX століття зрозуміли, що все мистецтво прагне до становища музики. Світового значення мистці, Кандінський, Кле, Матіс та інші намагалися ізолювати частини музичної мови та застосовувати її до зорових проблем. Тогочасна атмосфера думки в інших галузях науки мала важливі впливи на розвиток мистецтва. Плянка, квантова теорія Айнштайна, теорія відносности та Фройда відкриття підсвідомости, заперечували реальний світ, котрий щораз більше виявлялося існував у людській здібності свідомого сприймання і тому не вважався об'єктивним фактом.

У своїх картинах Христина Кудрик намагається передати переживання, емоції та духову диспозицію близько сполучену зі звуком — найабстрактнішою формою виразу. Тому найкраще такому завданню відповідає абстракціонізм — мистецька мова, яку застосовує Христина Кудрик. Її картини існують як діюча одиниця, самі в собі, в умовах означених ними — і в цьому особливість її творчости. Вони викликають ліричний стан почуття, через ефекти унікальні мистецтву, і тому до них треба підходити з цієї точки зору.

С.К.

ОЖ ОЧСУ Відділ Ню Йорк відмічує обходові річниці

1976 рік — це рік багатьох обходових річниць а саме: 120-ліття з дня народження та 60-ліття з дня смерти Івана Франка; 50-ліття смерти Симона Петлюри; 35-ліття Акту Відновлення Української Державности. Ці обходові річниці відсвятковують наші численні організації та громади в різний спосіб.

Об'єднання Жінок ОЧСУ Відділ Ню Йорк відсвяткувало ці річниці двома Ширшими Сходинами.

Дня 6-го червня ц.р. відбулися Ширші Сходини членкинь для вшанування пам'яті Івана Франка та Симона Петлюри.

Голова Відділу Марія Лозинська відкрила Святочні Сходини, привітала членкинь та гостей і поінформувала присутніх з нагоди, яких дат скликано Ширші Сходини.

Реферат присвячений письменникові-каменяреві Іванові Франкові прочитала проф. Павлина Андрієнко-Данчук, культурно-освітня референтка Відділу. Напочатку прелеґентка зазначила також важливіші дати: 100-ліття Емського Указу та 100-ліття поселення українців на землі Вашінґтона. Подала історичне тло відродження української літератури, почавши від Котляревського, Т. Шевченка, його політичні поеми, Кирило - Методіївське Братство, Емський Указ, Валуєвський Указ, Чужбинського — „Ще не вмерла Україна", хлопоманія, помилковий соціялізм — М. Драгоманів та йому подібні й Шашкевич. На тому тлі виріс велетень духа Іван Франко, який дав клич „не ридать, а здобувать". Він поєднав у собі всі професії; він був психолог, поет, письменник, публіцист, критик і будівник. Він добирався до українського народу всіми дорогами до розуму й до серця. Він бажав збагатити українську культуру і повести народ на кращий шлях. Започаткував модерну добу в українській літературі, що стала нарівні европейської літератури. Проф. Андрієнко-Данчук зазначила, що про Франка не можна говорити коротко, бо він за обширний, його спадщина надто багата, над кожною його річчю можна довго застановлятися. Великі речі міг уділити, мав високі думки. Національні проблеми прелеґентка подала в такий чутливий спосіб, що присутні плакали. Довше затрималася над поемою „Мойсей" — невдячність має до провідника. Подала тернистий шлях поета — він всю працю, все життя посвятив народові, а за те терпів тюрми, пониження, не одержав катедри в університеті у Львові.

Після реферату учні Школи Українознавства Осередку СУМА продеклямували три вірші: Тарас Гнатишин — „Супокій" Івана Франка та „Повстанська доля" Степана Хріна; Дзвінка Кобаса — „До великого моменту", уривок з поеми „Великі Роковини" І. Франка.

Після деклямацій голова Відділу Марія Лозинська виголосила коротку доповідь присвячену отаманові українських військ Симонові Петлюрі. У своїй доповіді п-і Лозинська зазначила, що Симон Петлюра належав до великих постатей Українських Визвольних Змагань. Він став символом боротьби за визволення, вмів відчувати на собі історичну відповідальність за долю народу. Він створив кадри українського війська серед збаламученої тоді української верхівки. Принцип його праці була безкомпромісова боротьба за українську державність проти москалів білих чи червоних. Вороги забили його, забили численних героїв України й вбивають тепер, бо їх лякає героїчний дух України.

На пропозицію голови присутні хвилиною мовчанки вшанували пам'ять героїв.

Святочні сходини закінчено відспіванням „Не пора".

24-го жовтня ц.р. вудбулися Святочні Ширші Сходини для відзначення Акту Відновлення Української Державности 30-го червня 1941 року. При відкритті, голова Відділу Марія Лозинська зазначила, що Акт 30-го червня є пов'язаний з жовтнем тому, що Степан Бандера, який був провідником ОУН та ініціятором Акту, згинув у жовтні. Коли вся Европа скапітулювала перед Гітлером, Україна заманіфестувала перед цілим світом боротьбу за українську державу. Цей акт був поштовхом до дальшої боротьби.

Д-р Анатоль Бедрій у своїй головній доповіді зазначив, що цілий український народ в той час став плече-в-плече за свою державність. Проголошення Акту 30-го червня дійшло до всіх закутків України. Цілий народ святочно сприймав цей акт. Ґестапо виарештувало багато чільних осіб, а деяких розстріляло. Німеччина плянувала зробити Україну своєю колоніяльною провінцією. Цей акт заскочив німців. Ідея української державности є ідеєю всіх одержимих тепер у Совєтському Союзі. Акт 30-ого червня був рушієм дій УПА, а потім АБН. Тоді 1941 року Україна боролася з двома ворогами — комуністичною Росією та Німеччиною. Тепер подібна ситуація, бо Україна бореться з одного боку з червоною та білою Росією, а з другого — з мирною політикою „детантного Заходу". Проте ніякі вороги не змусять українських націоналістів до капітуляції.

Після доповіді проф. Павлина Андрієнко - Данчук пордеклямувала уривки з поеми О. Олеся „Цвіте трояндами".

На закінчення Святочних сходин присутні відспівали „Не пора".

Уже увійшло в традицію в Об'єднанні Жінок ОЧСУ після всіх більших чи менших внутрішних імпрез гостити запрошених осіб та своїх членкинь перекускою, що створює приємну родинну атмосферу.

Богданна С. Чарторийська

ТРИДЦЯТЬ РОКІВ ТОМУ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

до ліжка, де спала Галочка. Припавши до дівчинки і пригортаючи її до своїх грудей, щоб дитину від страшного захистити, відчувала ще гостріше біль і тягар коло серця. Вдивляючись в образ Богоматері на стіні над застеленим столом, тихим голосом просила ласки в Цариці Неба, бо своїм материнським серцем відала, що в тому бою є і її син. В гарячій молитві пробула вона досить довго і, коли отямилась, не було вже чути відгуку бою.

Потемніло. Не запалюючи світла, взяла Галочку на руки і сіла на лаву біля вікна. Із якоюсь незбагнутою надією по якомусь часі задрімала. Галочка, мов розуміючи прибрану матір, цим разом не плакала і не задавала питань. Надворі починалась зимова метелиця, а до хати доходив тільки стогін зимового вітру.

Нагло крізь сон вона почула мов легенький стукіт у двері. Не довіряючи собі, чи це сон, чи ява, вона, як закам'яніла, не рухалася з місця. Та стукіт повторився ще раз, тим разом сильніше.

Хто там? — стрепенулася боязкою радістю. — „Це я, мамо. Відчиняйте!" — почувся до болю знайомий голос. Блискавицею зірвалася з місця і побігла відчиняти.

До хати увійшло кілька озброєних повстанців зі словами — Христос Рождається! Славіте Його! Але вона не дала доказати цих слів,—кинулася в обійми своєму синові. Пригортаючись до нього, не втирала сліз радости, що спливали по її обличчі. Ще раз і ще раз дивилася на сина, пробувала щось сказати, але слова не слухались її. Згодом, обтираючи сльози, запитала, чи не голодні. І хутко подалася розтоплювати піч.

Повстанці допомагали матері, при тому не забуваючи про Галочку, котра, щебечучи радісно, переходила з рук на руки їй Богом даних батьків.

Син розглядався по рідній хаті. Бачив на столі незасвічену свічку, бачив материні очі, опухлі від сліз, і її змарніле лице. Він розумів її материнські страждання.

Повстанці відсвіжилися й передяглися. Тепла вода! Милися ж вони у лісі крижаною... По якомусь часі на столі з'явилась вечеря — Свята Вечеря. На столі яскраво горіла свічка, а за столом лунали молоді голоси в різдвяній Коляді.

Щаслива мати дістала дарунок від сина: його прихід. Цей дарунок був найбільший; а другий: пакуночок — і в ньому шовкова хустка. Мати з радістю обійняла сина і поцілувала. — А що ділось у неї в цьому часі на душі і серці — то відтворити годі.

І слухала з увагою і болем розповідь повстанців, що по цілій Лемківщині вони зводять запеклі бої з поляками, які стягають щораз-то нові сили. Командир Хрін нікого не відпускав на свята додому. Сьогодні вранці українці билися за сусіднє село, на котре чужі плянували напасти. Вже не раз падали жертвами наші люди прямо під час відправ у церкві.

— Ще досвіта за селом ми на них чекали, — розповідав син. — Та коли настав день, то ця голота почала сунути звідусіль. Тоді почалася коломийка! Наші відділи окружили їх зі всіх сторін. І ми, ми осягнули цей раз перемогу.

— Так, так. Я молилась за вас довго, — сказала мати. І сама по хвилині задуми розповіла про те горе, що діється навколо в селах. Скільки невинних людей впало! Немає дня ні ночі, щоб десь не оплакував хтось своїх найближчих... Але син заспокоїв її: „Проллята кров за волю рідного краю не засихає марно. Вона породжуватиме нових і нових месників так довго, доки наш український нарід не стане вільним. А тоді і наша княжа земля Лемківщина святкуватиме Різдво Христове у вільній українській державі".

Мати слухала цих гарних слів і була горда за свого сина. А потім пригадала їм, що слід відпочити, бож десь по півночі муситимуть відійти. І коли юнаки поснули, не лягла сама, хотіла бо надивитися на свою любу дитину.

Час збігав швидко. По півночі збудила їх. Повстанці готувалися швиденько до відходу. Мати зібрала їх в дорогу, благословила і просила Пречисту бути їм Заступницею.

— Оставайтесь здорові! Щаслива вам путь! — летіло за ними благословення матері...

Легкими кроками пішли повстанці в сіру каламуть ночі, а мати проводила їх слід очима, повними турботи і любови, тулячи до грудей подаровану їй хустину і передчуваючи, що це востаннє бачила його...

Над Україною лютувала хуртовина сваволі. І не тільки оця лемківська мати, а більше їх, були примушені покидати своє рідне гніздо. Під сильним конвоєм їх, „бандеровок", погнали на північне вигнання...